

LEGE
cu privire la modificarea Codului vamal nr. 95/2021

Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Prezenta lege:

– transpune parțial Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 269 din 10 octombrie 2013, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE) 2022/2399 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 noiembrie 2022, CELEX: 32013R0952;

– transpune parțial Regulamentul delegat al Comisiei (UE) 2015/2446 din 28 iulie 2015 de completare a Regulamentului (UE) nr. 952/2013 în ceea ce privește normele detaliate ale anumitor dispoziții ale Codului vamal al Uniunii, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 343 din 29 decembrie 2015, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul delegat (UE) 2025/218 al Comisiei din 29 noiembrie 2024, CELEX: 32015R2446;

– transpune parțial Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/2447 al Comisiei din 24 noiembrie 2015 de stabilire a unor norme pentru punerea în aplicare a anumitor dispoziții din Regulamentul (UE) nr. 952/2013, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 343 din 29 decembrie 2015, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2026/329 al Comisiei, CELEX: 32015R2447;

– transpune parțial Regulamentul (CE) nr. 1186/2009 al Consiliului din 16 noiembrie 2009 de instituire a unui regim comunitar de scutiri de taxe vamale, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 324 din 10 decembrie 2009, astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (UE) 2026/382 al Consiliului din 11 februarie 2026, CELEX: 32009R1186;

– transpune parțial Regulamentul (UE) nr. 608/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către autoritățile vamale și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1383/2003, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 181 din 29 iunie 2013, CELEX: 32013R0608;

– transpune parțial Regulamentul (CEE) nr. 3648/91 al Consiliului din 11 decembrie 1991 de stabilire a modalităților de utilizare a formularului 302 și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 3690/86 privind eliminarea formalităților vamale în cadrul Convenției TIR la ieșirea dintr-un stat membru cu ocazia trecerii unei frontiere comune pentru două state membre și a Regulamentului (CEE) nr. 4283/88 privind eliminarea anumitor formalități la ieșire cu ocazia trecerii frontierelor interne ale Comunității – introducerea punctelor de frontieră comune, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L 348 din 17 decembrie 1991, CELEX: 31991R3648;

– transpune parțial Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2024/1071 al Comisiei din 12 aprilie 2024 de modificare a Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/2447 în ceea ce privește deciziile referitoare la informațiile obligatorii în domeniul determinării valorii în vamă și de introducere a unui sistem electronic pentru informațiile obligatorii referitoare la origine și la determinarea valorii, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L din 15 aprilie 2024, CELEX: 32024R1071;

– transpune Regulamentul delegat (UE) 2024/1072 al Comisiei din 25 ianuarie 2024 de modificare a Regulamentului delegat (UE) 2015/2446 în ceea ce privește deciziile referitoare la informațiile obligatorii în domeniul determinării valorii în vamă și deciziile referitoare la informațiile de origine obligatorii, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene L din 15 aprilie 2024, CELEX: 32024R1072.

Art.I. – Codul vamal nr. 95/2021 (Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2021, nr. 219–225, art. 238), cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Se completează cu articolul 3¹ cu următorul cuprins:

”Articolul 3¹. Misiunea Serviciului Vamal

Serviciul Vamal este responsabil de supravegherea comerțului internațional al Republicii Moldova, contribuind astfel la desfășurarea unui comerț echitabil și deschis, la aplicarea politicilor statului în domeniul comerțului exterior și a altor politici publice care au impact asupra comerțului, precum și la asigurarea securității generale a lanțului de aprovizionare. În exercitarea atribuțiilor sale, Serviciul Vamal instituie măsuri care vizează, în special:

- 1) protejarea intereselor financiare ale Republicii Moldova;
- 2) protejarea economiei naționale împotriva comerțului inequitabil și ilegal și încurajarea activităților economice legitime;
- 3) asigurarea securității și siguranței statului și a persoanelor, precum și protecția mediului, în cooperare strânsă cu alte autorități publice competente, după caz;
- 4) menținerea unui echilibru adecvat între controalele vamale și facilitarea comerțului legitim.”.

2. Articolul 5:

se completează cu punctul 2¹) cu următorul cuprins:

”2¹) *„autoritate vamală* - Serviciul Vamal al Republicii Moldova, responsabil de aplicarea legislației vamale”;

punctul 4) va avea următorul cuprins:

„călător - orice persoană fizică care:

a) intră pe teritoriul vamal al Republicii Moldova temporar și nu are domiciliul obișnuit pe acest teritoriu: sau

b) se întoarce pe teritoriul vamal al Republicii Moldova, unde are domiciliul obișnuit, după ce a călătorit temporar în afara acestui teritoriu: sau

c) părăsește temporar teritoriul vamal al Republicii Moldova, unde își are domiciliul obișnuit: sau

d) părăsește teritoriul vamal al Republicii Moldova după o ședere temporară, fără a avea domiciliul obișnuit pe acest teritoriu;”

la punctul 6):

cuvintele ”onorariu plătit” se substituie cu cuvintele ”sumă plătită”;

textul ”cumpărător/” se exclude;

la punctul 11), textul ”*vamală* – acțiune și/sau” se substituie cu semnul de punctuație ”-”;

la punctul 19), cuvintele ”deținător al” se substituie cu cuvântul ”titularul”;

punctul 24) va avea următorul cuprins:

„24) *exportator*:

a) o persoană fizică care transportă mărfurile ce urmează a fi scoase de pe teritoriul vamal, în cazul în care aceste mărfuri fac parte din bagajele personale ale persoanei fizice;

b) în alte cazuri în care nu se aplică lit. a):

- o persoană stabilită pe teritoriul vamal care are competența de a stabili și a stabilit că mărfurile urmează a fi scoase de pe teritoriul vamal respectiv;

- în cazul în care nu se aplică lit.(a), orice persoană stabilită pe teritoriul vamal care este parte la contractul în baza căruia mărfurile urmează a fi scoase de pe teritoriul vamal respectiv;”;

la punctul 26), cuvintele ”*furnizor de serviciu poștal universal*” se substituie cu cuvintele ”*operator poștal*”;

la punctul 26¹):

cuvintele „mijloc tehnic utilizat” se substituie cu cuvintele „mijloace tehnice utilizate”;

cuvântul „transportul” se completează cu cuvintele „continuu al”;

la punctul 30), cuvintele „loc permanent de realizare a activității economice” se substituie cu cuvintele „sediu permanent”;

la punctul 31), cuvintele „management al riscurilor” se substituie cu cuvintele „gestionarea riscurilor”;

punctul 35) va avea următorul cuprins:

”35) *mărfuri fără caracter comercial* –

a) mărfurile conținute în trimiteri efectuate de la o persoană fizică la alta, în cazul în care trimiterile respective:

- prezintă un caracter ocazional;

- conțin exclusiv mărfuri rezervate uzului personal al destinatarului sau al familiei acestuia iar caracterul sau cantitatea acestor mărfuri nu indică nicio intenție de ordin comercial; și

- se adresează de către expeditor destinatarului fără niciun fel de plată;

b) mărfurile conținute în bagajele personale ale călătorilor, în cazul în care acestea:

- prezintă un caracter ocazional; și
- conțin exclusiv mărfuri rezervate uzului personal al călătorilor sau al familiei lor sau care sunt destinate a fi oferite drept cadou; natura și cantitatea acestor mărfuri nu trebuie să indice că sunt importate sau exportate din motive comerciale;”

punctul 43) va avea următorul cuprins:

„43) *notificare de reexport* - actul, diferit de declarația de reexport, prin care o persoană indică, sub forma și modalitatea prevăzute, dorința de a scoate mărfuri străine care se află într-o zonă liberă sau în depozitare temporară în afara teritoriului vamal al Republicii Moldova;”;

la punctul 47) litera b¹) se abrogă;

punctul 48) va avea următorul cuprins:

”48) *persoană* - o persoană fizică, o persoană juridică sau orice asociere de persoane care nu este persoană juridică, dar care este recunoscută în conformitate cu legislația Republicii Moldova ca având capacitatea de a încheia acte juridice;”;

la punctul 49) litera b), textul: „și/sau locul permanent de realizare a activității economice” se substituie cu cuvântul „permanent”;

la punctul 54), textul ”art.278” se substituie cu textul ”art. 279 alin. (1)”;

punctul 63) va avea următorul cuprins:

”63) *risc* – probabilitatea și impactul producerii, la intrarea, ieșirea, tranzitul, circulația sau destinația finală a mărfurilor care circulă între teritoriul vamal al Republicii Moldova și țările sau teritoriile situate în afara acestuia sau la staționarea pe teritoriul vamal al Republicii Moldova a mărfurilor străine, a unui eveniment care:

a) ar împiedica aplicarea corectă a legislației;

b) ar compromite interesele financiare ale Republicii Moldova;

c) ar constitui o amenințare pentru securitatea și siguranța Republicii Moldova și a persoanelor stabilite pe teritoriul acesteia, pentru sănătatea persoanelor, a animalelor sau a plantelor, pentru mediu sau pentru consumatori;

punctul 68) va avea următorul cuprins:

”68) *transportator*:

1) în contextul intrării - persoana care introduce mărfurile pe teritoriul vamal al Republicii Moldova sau care își asumă răspunderea pentru transportul lor pe acest teritoriu. Cu toate acestea:

a) în cazul transportului combinat, „transportator” înseamnă persoana care operează mijlocul de transport care, odată intrat pe teritoriul vamal al Republicii Moldova, circulă în mod autonom ca mijloc de transport activ;

b) în cazul transportului maritim sau aerian, efectuat în condițiile existenței unui acord de partajare a spațiului navei/aeronavei sau a altor aranjamente contractuale, „transportator” înseamnă persoana care încheie un contract și care emite un conosament sau o scrisoare de transport aerian pentru transportul efectiv al mărfurilor către teritoriul vamal al Republicii Moldova;

2) în contextul ieșirii - persoana care scoate mărfurile de pe teritoriul vamal al Republicii Moldova sau care își asumă răspunderea pentru transportul lor în afara acestui teritoriu. Cu toate acestea:

a) în cazul transportului combinat, atunci când mijlocul activ de transport care părăsește teritoriul vamal al Republicii Moldova transportă doar alte mijloace de transport care, după sosirea mijlocului activ de transport la destinație, vor circula în mod autonom ca mijloc de transport activ, „transportator” înseamnă persoana care va opera mijlocul de transport care va circula în mod autonom, odată ce mijlocul de transport care a părăsit teritoriul vamal al Republicii Moldova va fi ajuns la destinație;

b) în cazul transportului maritim sau aerian, efectuat în condițiile existenței unui acord de partajare a spațiului navei/aeronavei sau a altor aranjamente contractuale, „transportator” înseamnă persoana care încheie un contract și care emite un conosament sau o scrisoare de transport aerian pentru transportul efectiv al mărfurilor în afara teritoriului vamal al Republicii Moldova;”;

se completează cu punctul 74) cu următorul cuprins:

„74) *numărul de înregistrare și de identificare a operatorilor economici* (număr EORI) - un număr de identificare unic în teritoriul vamal al Republicii Moldova, atribuit de Serviciul Vamal unui operator economic sau unei alte persoane pentru înregistrare în scopuri vamale”.

3. Se completează cu articolele 7¹ și 7² cu următorul cuprins:

”**Articolul 7¹.** Sistemul informațional de înregistrare și de identificare a operatorilor economici (EORI)

(1) Pentru a face schimb de informații referitoare la EORI și a stoca astfel de informații, se utilizează un sistem electronic implementat în acest scop în temeiul art. 11¹ („sistemul EORI”).

Prin sistemul respectiv, Serviciul Vamal pune la dispoziție informații de fiecare dată când se atribuie numere EORI noi sau când apar modificări ale datelor stocate în ceea ce privește înregistrările deja eliberate.

(2) Fiecărei persoane i se alocă un singur număr EORI.

(3) În momentul înregistrării în sistemul EORI, Serviciul Vamal trebuie să colecteze și să stochează datele necesare identificării persoanei înregistrate. Aceste date constituie înregistrarea EORI.

(4) Operatorii economici stabiliți în afara teritoriului vamal al Republicii Moldova se înregistrează în sistemul EORI înainte de a:

- a) depune o declarație vamală;
- b) depune o declarație sumară de intrare sau de ieșire, în cazurile prevăzute de legislația vamală;
- c) depune o declarație de depozitare temporară;
- d) de a acționa în calitate de transportator în scopul transportului maritim, pe căile navigabile interioare sau aerian;

e) de a acționa în calitate de transportator care este conectat la sistemul vamal și care dorește să primească oricare dintre notificările prevăzute în legislația vamală în ceea ce privește depunerea sau modificarea declarațiilor sumare de intrare;

f) solicita înregistrarea și vizarea dovezii statutului vamal de mărfuri autohtone.

(5) Prin derogare de la alin. (4), Serviciul Vamal stabilește, prin ordin care se publică, categoriile de declarații vamale sau operațiunile pentru care atribuirea unui număr EORI nu este necesară, precum și criteriile obiective și verificabile în baza cărora se aplică derogarea respectivă, cu respectarea principiului tratamentului nediscriminatoriu al operatorilor economici aflați în situații similare.

(6) Persoanele, altele decât operatorii economici, trebuie să se înregistrează în sistemul EORI în cazul în care este îndeplinită una dintre următoarele condiții:

a) această înregistrare este impusă de legislația vamală;

b) persoana efectuează operațiuni pentru care trebuie furnizat un număr EORI.

(7) Prin derogare de la alin. (6), înregistrarea nu este necesară în cazul în care o persoană care nu este operator economic depune declarații vamale în mod ocazional, iar Serviciul Vamal nu identifică elemente care să justifice necesitatea înregistrării. Criteriile de apreciere a caracterului ocazional, inclusiv, după caz, un prag numeric al declarațiilor depuse într-un an calendaristic, se stabilesc prin ordinul menționat la art. 7¹ alin. (5).

(8) Formatul și codurile datelor stocate în sistemul EORI sunt stabilite de Serviciul Vamal.

Articolul 7². Invalidarea unui număr EORI

(1) Serviciul Vamal invalidează un număr EORI în oricare dintre următoarele cazuri:

a) la solicitarea persoanei înregistrate;

b) în cazul în care Serviciul Vamal constată, pe baza informațiilor proprii sau a celor obținute de la alte autorități publice, că persoana înregistrată și-a încetat activitățile care necesitau înregistrarea, inclusiv în situația radierii, dizolvării, lichidării sau insolvenței persoanei.

(2) Serviciul Vamal înregistrează data invalidării numărului EORI și o notifică persoanei înregistrate în acest sens.”.

4. Articolul 8 se completează cu alineatele (5) și (6) cu următorul cuprins:

”(5) Serviciul Vamal poate comunica informații confidențiale altor autorități vamale și altor autorități competente din alte state sau teritorii, în scopul cooperării vamale, în temeiul tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte sau al înțelegerilor de cooperare neguverdate de normele dreptului internațional public încheiate de Serviciul Vamal, cu respectarea prevederilor Legii nr. 195/2024 privind protecția datelor cu caracter personal.

(6) Orice divulgare sau comunicare de informații, după cum se menționează la alineatele (1) - (5) asigură un nivel adecvat de protecție a datelor cu respectarea prevederilor Legii nr. 195/2024 privind protecția datelor cu caracter personal.”.

5. Articolul 9 se completează cu alineatele (1¹)-(1³) cu următorul cuprins:

(1¹) Operatorii economici stabiliți pe teritoriul vamal al Republicii Moldova se înregistrează în sistemul EORI la Serviciul Vamal.

(1²) Operatorii economici care nu sunt stabiliți pe teritoriul vamal al Republicii Moldova se înregistrează în sistemul EORI la Serviciul Vamal, în cazurile prevăzute la art. 7¹ alin. (4).

(1³) Persoanele, altele decât operatorii economici, nu sunt obligate să se înregistreze în sistemul EORI, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 7¹ alin. (6) și (7).”.

6. Articolul 10 va avea următorul cuprins:

”(1) Orice persoană poate solicita Serviciului Vamal informații privind aplicarea legislației vamale. O astfel de solicitare poate fi refuzată în cazul în care nu se referă la o activitate în materie de comerț internațional de mărfuri care este avută în vedere efectiv de solicitant.

(2) Serviciul Vamal întreține un dialog constant cu operatorii economici și cu alte autorități implicate în comerțul internațional cu mărfuri. Serviciul Vamal promovează transparența, punând gratuit la dispoziția persoanei și/sau pe pagina web oficială a Serviciului Vamal legislația vamală, deciziile vamale și formularele de cereri, în condițiile Legii nr. 148/2023 privind accesul la informațiile de interes public.”.

7. Se completează cu articolele 11¹ - 11⁹ cu următorul cuprins:

”**Articolul 11¹. Sistemele electronice**

Serviciul Vamal dezvoltă, întreține și utilizează sisteme electronice destinate schimbului de informații și stocării unor astfel de informații.

Articolul 11². Securizarea sistemelor electronice

(1) Atunci când dezvoltă, întreține și utilizează sistemele electronice menționate la art. 11¹, Serviciul Vamal instituie și menține modalități adecvate în materie de securitate în vederea unei operări eficiente, fiabile și sigure a diverselor sisteme. Acestea se asigură, de asemenea, că sunt instituite măsuri pentru verificarea sursei datelor și pentru protecția datelor împotriva riscului de acces neautorizat, pierdere, modificare sau distrugere.

(2) Fiecare introducere, modificare și ștergere a datelor se înregistrează împreună cu informațiile referitoare la motivul și ora exactă a acestei prelucrări și identificându-se persoana care a efectuat-o.

Articolul 11³. Stocarea datelor

Toate datele validate de sistemul electronic relevant sunt păstrate timp de cel puțin trei ani de la sfârșitul anului în care au fost validate datele respective, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare.

Articolul 11⁴. Disponibilitatea sistemelor electronice

(1) Serviciul Vamal asigură disponibilitatea permanentă a sistemelor electronice.

(2) Această obligație nu se aplică în caz de forță majoră.

Articolul 11⁵. Sistemul electronic privind carnetele ATA în format electronic (eATA)

(1) Pentru prelucrarea, stocarea și schimbul de informații referitoare la carnetele ATA în format electronic (eATA), eliberate în conformitate cu Convenția de la Istanbul, Serviciul Vamal utilizează sisteme electronice de comunicații și informații.

(2) Serviciul Vamal pune la dispoziție fără întârziere informațiile relevante prin intermediul sistemelor electronice prevăzute la alin. (1).

Articolul 11⁶. Sistemul electronic privind schimbul standardizat de informații (INF)

(1) Pentru schimbul standardizat de informații (INF) referitor la regimurile de perfecționare activă și perfecționare pasivă, Serviciul Vamal utilizează sistemele electronice prevăzute la art. 11¹.

(2) Sistemele electronice menționate la alin. (1) sunt utilizate pentru prelucrarea, stocarea și schimbul de informații, inclusiv în cazurile în care sunt implicate autorități vamale din alte state.

(3) În cazul în care se utilizează un INF, Serviciul Vamal pune la dispoziție fără întârziere informațiile relevante și asigură actualizarea acestora în sistemele electronice.

(4) Schimbul standardizat de informații poate viza și aplicarea măsurilor de politică comercială, în condițiile stabilite de legislație.

(5) Operatorii economici pot utiliza interfețe electronice pentru schimbul de informații prevăzut la alin. (1), în condițiile stabilite de Serviciul Vamal.

Articolul 11⁷. Sistemul de gestionare a garanțiilor (GUM)

Pentru schimbul și stocarea de informații referitoare la garanțiile se utilizează un sistem electronic implementat în acest scop în temeiul art. 11¹.

Articolul 11⁸. Sistemul Informațional ”Decizii Vamale”

(1) Pentru schimbul și stocarea de informații referitoare la cereri și decizii, precum și referitoare la orice eveniment ulterior care ar putea avea efecte asupra cererii sau deciziei inițiale, se utilizează un sistem electronic implementat în acest scop în temeiul art. 11¹.

(2) O interfață armonizată pentru operatorii economici la nivelul Republicii Moldova, este utilizată pentru schimbul de informații cu privire la cereri și decizii.

Articolul 11⁹. Sistemul electronic referitor la gestionarea riscurilor și controalele vamale

(1) În vederea schimbului și a stocării de informații privind riscurile, se utilizează un sistem electronic implementat în acest scop în temeiul art. 11¹ („Sistem informațional în analiza de risc”).

(2) Sistemul menționat la alin. (1) se utilizează în ceea ce privește punerea în aplicare a criteriilor și a standardelor de risc comune, domeniile de control prioritare comune, gestionarea crizelor vamale, schimbul de informații privind riscurile, de rezultate ale analizei de risc, și de rezultate ale controalelor vamale, astfel cum se menționează la art. 341.

(3) Prin derogare de la alin. (1) și (2), sistemul menționat la alin. (1) se utilizează, de asemenea, pentru schimbul, prelucrarea și stocarea informațiilor specifice privind riscurile legate de declarațiile sumare de intrare.”.

8. Articolul 12 se completează cu alineatul (3¹) cu următorul cuprins:

”(3¹) Reprezentantul vamal este stabilit pe teritoriul vamal al Republicii Moldova.”.

9. La articolul 15:

alineatele (3)-(8) vor avea următorul cuprins:

”(3) În cazul în care o persoană depune o cerere pentru emiterea unei decizii vamale, aceasta furnizează Serviciului Vamal toate informațiile necesare în scopul luării deciziei respective. O decizie privind mai multe persoane poate, de asemenea, să fie solicitată și luată în conformitate cu condițiile prevăzute în legislația vamală.

(4) Subdiviziunea competentă a Serviciului Vamal este cea de la sediul permanent al solicitantului și în care urmează a fi desfășurate cel puțin o parte dintre activitățile care fac obiectul deciziei, cu excepția cazului în care se dispune altfel.

(5) Serviciul Vamal, în termen de cel mult 30 de zile de la data primirii cererii, verifică întrunirea tuturor condițiilor pentru acceptarea cererii respective.

În cazul în care Serviciul Vamal stabilește că cererea conține toate informațiile necesare în vederea luării unei decizii, acesta comunică solicitantului faptul că cererea a fost acceptată, în termenul prevăzut la primul alineat

În cazul în care Serviciul Vamal acceptă o cerere în temeiul art. 16 alin. (1) din Cod, data acceptării cererii este data la care au fost primite de Serviciul Vamal toate informațiile necesare.

(6) Serviciul Vamal ia decizia menționată la alin. (3) și notifică solicitantului fără întârziere și cel târziu în termen de 120 de zile de la data acceptării cererii, cu excepția cazului în care există dispoziții contrare.

(7) În cazul în care Serviciul Vamal stabilește că cererea nu conține toate informațiile necesare pentru luarea deciziei, acesta solicită solicitantului furnizarea informațiilor relevante într-un termen rezonabil care nu depășește 30 de zile. Dacă solicitantul nu furnizează informațiile solicitate în termenul stabilit, cererea nu este acceptată, iar solicitantul este informat în consecință.

În cazul în care solicitantul furnizează informațiile solicitate, iar Serviciul Vamal nu comunică solicitantului acceptarea sau respingerea cererii, cererea se consideră acceptată. Data acceptării cererii este data la care a fost prezentată ultima informație solicitată de Serviciul Vamal. După prezentarea informației solicitate, Serviciul Vamal adoptă decizia în cel mult 30 de zile de la data acceptării cererii, iar în cazul cererilor de acordare a statutului de operator economic autorizat, acest termen este de cel mult 120 de zile de la data acceptării cererii.

(8) Înainte de luarea unei decizii nefavorabile pentru solicitant, Serviciul Vamal îi comunică solicitantului motivele pe baza cărora intenționează să ia decizia. Solicitantului i se acordă posibilitatea să își exprime punctul de vedere într-un termen de 30 de zile de la data la care primește aceste informații sau la care se consideră că le-a primit.

La expirarea termenului respectiv, solicitantul este informat, într-o formă corespunzătoare, cu privire la decizie.”.

10. Se completează cu articolul 15¹ cu următorul cuprins:

”**Articolul 15¹.** Termenul limită pentru luarea unei decizii cu privire la o cerere de autorizație prevăzută la art. 279 alin. (1).

(1) În cazul examinării unei cereri de autorizație menționată la art. 279 alin. (1) lit. a), se ia o decizie privind cererea respectivă, prin derogare de la art. 15, fără întârziere și cel târziu în termen de 30 de zile de la data acceptării cererii.

(2) În cazul examinării unei cereri de autorizație menționată la art. 279 alin. (2) lit. b), se ia o decizie privind cererea respectivă, prin derogare de la art. 15, fără întârziere și cel târziu în termen de 60 de zile de la data acceptării cererii.

(3) În cazul în care condițiile economice trebuie să fie verificate în conformitate cu art. 279 alin. (6), termenul-limită prevăzut la alin. (1) se prelungește cu un an de la data la care dosarul a fost transmis spre examinare autorității responsabile.

Autoritățile vamale informează solicitantul sau titularul autorizației cu privire la necesitatea de a verifica condițiile economice și, în cazul în care autorizația nu a fost încă emisă, cu privire la prelungirea termenului-limită.”.

11. Articolul 17 va avea următorul cuprins:

”**Articolul 17.** Prelungirea termenului pentru luarea unei decizii

(1) În cazul în care Serviciul Vamal ia decizia de a prelungi perioada de examinare pentru a se consulta cu alte autorități publice, cu o altă autoritate vamală sau cu autorități ale unui stat străin, termenul pentru luarea deciziei este prelungit cu perioada necesară pentru consultare, care însă nu poate depăși 60 zile. Solicitantul este informat cu privire la prelungirea termenului pentru luarea unei decizii.

(2) În cazul în care există motive întemeiate de a suspecta o încălcare a legislației vamale și Serviciul Vamal sau alt organ împuternicit efectuează controale pe baza acestor motive, termenul pentru luarea deciziei se prelungește cu perioada necesară pentru încheierea controalelor respective, care însă nu poate depăși 9 luni. Cu excepția cazului în care acest lucru ar compromite controalele, solicitantul trebuie să fie informat cu privire la prelungire.

(3) În cazul în care există o cauză penală, remisă pentru examinare în instanța de judecată, care ar afecta respectarea de către solicitant a criteriului prevăzut la art.39, termenul pentru luarea deciziei se prelungește până la data la care hotărârea judecătorească rămâne definitivă. Solicitantul este informat cu privire la prelungirea termenului pentru luarea unei decizii.

(4) În cazul în care Serviciul Vamal nu este în măsură să respecte termenul pentru luarea unei decizii, acesta informează solicitantul înainte de expirarea termenului respectiv, indicând motivele care justifică depășirea acestuia și noul termen estimat ca fiind necesar pentru luarea deciziei. Cu excepția cazului în care există dispoziții contrare, acest nou termen nu depășește 30 de zile.

(5) Serviciul Vamal poate prelungi termenul pentru luarea unei decizii, astfel cum este stabilit în legislația vamală, dacă solicitantul solicită o prelungire cu scopul de a efectua ajustări pentru a asigura îndeplinirea condițiilor și a criteriilor impuse. Ajustările respective și termenul suplimentar necesar efectuării lor sunt comunicate Serviciului Vamal, care decide asupra prelungirii.

(6) În cazul în care, după acceptarea cererii, Serviciul Vamal solicită informații suplimentare, acesta stabilește un termen de cel mult 30 de zile pentru prezentarea acestora. Termenul pentru luarea deciziei prevăzut la alin. (4) se prelungește cu perioada de timp respectivă. Solicitantul este informat cu privire la prelungirea termenului pentru luarea unei decizii.

(7) În cazul în care se aplică art. 15 alin. (8) termenul pentru luarea deciziei stabilit la alin. (4) se prelungește cu o perioadă de 30 de zile. Solicitantul este informat cu privire la această prelungire.”

12. Articolul 18 va avea următorul cuprins:

„Articolul 18. Data intrării în vigoare a deciziei

(1) Decizia intră în vigoare la data la care este comunicată solicitantului sau la care se consideră că a fost comunicată, cu următoarele excepții:

a) în cazul în care decizia va avea consecințe favorabile pentru solicitant, iar solicitantul a cerut o dată de intrare în vigoare diferită, decizia intră în vigoare la data cerută de solicitant dacă aceasta este ulterioară datei la care solicitantului i se comunică decizia;

b) în cazul în care anterior s-a luat o decizie cu o valabilitate limitată și unicul obiectiv al prezentei decizii este acela de a extinde valabilitatea deciziei anterioare, decizia intră în vigoare în ziua următoare a expirării termenului de valabilitate a deciziei anterioare;

c) în cazul în care efectul deciziei este condiționat de îndeplinirea anumitor formalități de către solicitant, decizia intră în vigoare la data notificării de către solicitant a subdiviziunii competente a Serviciului Vamal cu privire la îndeplinirea formalităților în mod corespunzător;

d) în cazul în care s-a luat o decizie de acordare a statutului de operator economic autorizat, decizia intră în vigoare la expirarea a 5 zile de la data adoptării.

e) în cazul în care un alt moment al intrării în vigoare este prevăzut de legislația vamală sau stabilit prin decizie, în condițiile legislației vamale.

(2) Decizia este valabilă pe termen nelimitat, cu excepția cazului în care legislația vamală prevede altfel.”

13. Articolul 19 se completează cu litera a¹) cu următorul cuprins: „a¹) solicitarea se referă la o decizie menționată la art. 35³”;

14. La articolul 23:

alineatul (5) se completează cu enunțul ”În cazul în care titularul deciziei este stabilit pe teritoriul vamal de mai puțin de trei ani, Serviciul Vamal îl monitorizează atent în primul an de la luarea deciziei.”;

se completează cu alineatul (6) cu următorul cuprins:

”(6) Serviciul Vamal păstrează toate datele și informațiile justificative pe care s-a bazat la momentul luării deciziei timp de cel puțin trei ani de la data de încheiere a perioadei de valabilitate a deciziei.”.

15. La articolul 32:

alineatul (3) litera b), după cuvântul ”primită” se completează cu cuvintele ”sau este considerată a fi primită”;

se completează cu alineatul (8) cu următorul cuprins:

„(8) O cerere de decizie referitoare la informațiile obligatorii în domeniul determinării valorii în vamă (IODV) se referă la un singur set de circumstanțe pentru determinarea valorii în vamă a mărfurilor.”.

16. La articolul 33:

alineatele (7) și (8) vor avea următorul cuprins:

”(7) Serviciul Vamal revocă deciziile ITO:

a) în cazul în care acestea nu mai sunt compatibile cu interpretarea oricăreia dintre nomenclaturile menționate la art. 53 alin. (3) lit. a) și b), decurgând din următoarele:

- notele explicative la Nomenclatura combinată a mărfurilor, menționate la art. II alin. (1) din Legea nr. 172/2014 privind aprobarea Nomenclurii combinate a mărfurilor, cu efect de la data publicării acestora în Monitorul Oficial al Republicii Moldova;

- hotărârea irevocabilă a Curții Supreme de Justiție; sau

- deciziile de clasificare, avizele de clasificare sau modificări ale notelor explicative ale Nomenclurii Sistemului armonizat de descriere și codificare a mărfurilor, adoptată de organizația înființată de Convenția de instituire a Consiliului de Cooperare Vamală, încheiată la 15 decembrie 1950, cu efect de la data publicării acestora în Monitorul Oficial al Republicii Moldova.

b) în alte cazuri specifice.

(8) Deciziile IOO se revocă:

a) în cazul în care nu mai sunt compatibile cu o hotărâre irevocabilă a Curții Supreme de Justiție;

b) în alte cazuri specifice.”;

alineatul (12) va avea următorul cuprins:

„(12) Dacă se decide acordarea unei perioade de utilizare prelungită, în conformitate cu alin. (11) sau art.35⁴ alin. (6), Serviciul Vamal menționează data la care expiră perioada de utilizare prelungită a deciziei în cauză și cantitățile de mărfuri care pot fi vămuite în perioada de utilizare prelungită.

Utilizarea unei decizii pentru care a fost acordată o perioadă de utilizare prelungită încetează odată ce sunt atinse cantitățile respective.”.

alineatul (13) va avea următorul cuprins:

”(13) Dacă sunt îndeplinite formalități vamale de către titularul unei decizii referitoare la informațiile obligatorii sau în numele acestuia pentru mărfuri care fac obiectul deciziei respective, acest lucru se indică în declarația vamală prin menționarea numărului de referință al deciziei.”.

17. Articolul 34 va avea următorul cuprins:

„**Articolul 34.** Sistemul electronic privind cererile și deciziile referitoare la informațiile obligatorii

(1) Pentru schimbul și stocarea de informații privind cereri și decizii referitoare la informațiile tarifare obligatorii sau la orice eveniment ulterior care ar putea avea efecte asupra cererii sau deciziei inițiale, se utilizează un sistem electronic implementat în acest scop.

(2) Serviciul Vamal pune la dispoziție informații privind cererile și deciziile referitoare la informațiile obligatorii prin intermediul sistemului electronic menționat la alineatul (1), fără întârziere și la cel târziu 7 zile de la data la care Serviciul Vamal a obținut informațiile respective.

(3) Supravegherea menționată la art.142 include datele care sunt relevante pentru monitorizarea utilizării deciziilor referitoare la informațiile obligatorii.

(4) Serviciul Vamal notifică, prin sistemul electronic menționat la alineatul (1), dacă se acordă o perioadă de utilizare prelungită a deciziei referitoare la informațiile obligatorii, indicând data de încheiere a perioadei de utilizare prelungită și cantitățile de mărfuri acoperite de această perioadă.

(5) Atunci când prelucrează o cerere de decizie referitoare la informațiile obligatorii, Serviciul Vamal indică stadiul în care se află cererea în sistemul electronic menționat la alin. (1).

(6) Serviciul Vamal realizează monitorizarea utilizării deciziilor referitoare la informațiile obligatorii atunci când desfășoară controale vamale sau controale ulterioare acordării liberului de vamă în conformitate cu art. 341 și art. 345.”.

18. Articolului 34¹ va avea următorul cuprins:

”**Articolul 34¹.** Cererea și decizia referitoare la informațiile obligatorii privind originea

(1) Până la data operaționalizării sistemului electronic prevăzut la art. 34, cererile pentru o decizie referitoare la informațiile obligatorii privind originea (IOO) pot fi depuse

prin alte mijloace decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor, respectiv pe suport hârtie sau prin alte mijloace stabilite prin ordinul Serviciului Vamal menționat la alin. (2).

(2) Formularul cererii prevăzute la alin. (1), precum și formatul în care se notifică decizia IOO atunci când notificarea se face prin alte mijloace decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor, se stabilesc prin ordinul Serviciului Vamal, care se publică pe pagina web oficială a Serviciului Vamal.

(3) Dacă Serviciul Vamal notifică solicitantului decizia IOO utilizând tehnici de prelucrare electronică a datelor, decizia respectivă trebuie să poată fi imprimată conform formatului stabilit prin ordinul menționat la alin. (2).”.

19. Articolul 34¹ se abrogă.

20. Se completează cu articolele 34² și 34³ cu următorul cuprins:

„**Articolul 34².** Consultarea de către Serviciul Vamal a sistemului electronic privind cererile de decizie și deciziile referitoare la informațiile obligatorii

(1) Atunci când primește o cerere de decizie referitoare la informațiile obligatorii și orice fel de documente care o însoțesc sau o justifică în temeiul art. 32 alin. (1), Serviciul Vamal consultă sistemul electronic menționat la art. 34 pentru a verifica următoarele:

a) respectarea cerinței prevăzute la art. 32 alin. (2) în ceea ce privește o cerere de decizie ITO sau de decizie referitoare IOO;

b) respectarea cerinței prevăzute la art. 35³ în ceea ce privește o cerere de decizie IODV.

(2) În scopul de a se asigura că o decizie referitoare la informațiile obligatorii pe care intenționează să o emită este coerentă cu deciziile existente referitoare la informațiile obligatorii care au fost deja emise, Serviciul Vamal consultă sistemul electronic menționat la alin. (1).

(3) Serviciul Vamal ține o evidență a acestei consultări a sistemului electronic.

(4) Obligația de consultare a sistemului electronic prevăzută la alin. (1)–(3) se aplică începând cu data operaționalizării sistemului electronic prevăzut la art. 34. Până la acea dată, verificările menționate la alin. (1) lit. a) și b) se efectuează de Serviciul Vamal prin mijloacele și evidențele existente la nivel național, iar cererile depuse în condițiile art. 34¹ alin. (1) se examinează potrivit procedurii stabilite prin ordinul menționat la art. 34¹ alin. (2).

Articolul 34³. Schimb de date referitoare la informațiile obligatorii privind determinarea valorii

(1) Cererile pentru o decizie privind informațiile obligatorii privind determinarea valorii (în continuare – IODV) pot fi depuse folosind alte mijloace decât tehnicile electronice de prelucrare a datelor.

(2) Cererile pentru o decizie privind IODV prevăzute la alin. (1) trebuie să fie depuse folosind formularele stabilite de Serviciul Vamal. Decizia luată cu privire la cererea respectivă se notifică solicitantului în modul stabilit de Serviciul Vamal.”.

21. Se completează cu articolele 35¹ - 35⁴ cu următorul cuprins:

”Articolul 35¹. Delegarea de competențe

Actele de punere în aplicare pentru a stabili cazurile specifice menționate la art. 33 alin. (7) lit. b) și alin. (8) lit. b), în care deciziile ITO și IOO sunt revocate și cazurile menționate la art. 35, în care deciziile referitoare la informațiile obligatorii sunt luate cu privire la alți factori pe baza cărora se aplică drepturi de import sau de export și alte măsuri legate de comerțul cu mărfuri, sunt aprobate de Guvern.”.

Articolul 35². Conferirea competențelor de executare

(1) Serviciul Vamal adoptă normele de procedură:

a) pentru utilizarea unei decizii ITO sau IOO după încetarea valabilității sau după revocare, în conformitate cu art. 33 alin. (9)-(11);

b) pentru utilizarea deciziilor menționate la art. 35 și determinate în conformitate cu art. 35¹ lit. b) după încetarea valabilității acestora;

c) pentru suspendarea deciziilor menționate la art. 35 și determinate în conformitate cu art. 35¹ lit. b) și pentru notificarea suspendării sau a retragerii suspendării autorităților vamale.”

Articolul 35³. Decizii referitoare la informațiile obligatorii privind determinarea valorii

(1) În urma unei cereri, Serviciul Vamal ia decizii referitoare la IODV, prevăzând metoda sau criteriile adecvate pentru determinarea valorii în vamă care urmează a fi utilizate pentru determinarea valorii în vamă a mărfurilor în circumstanțe speciale, precum și aplicarea acestor metode și criterii.

O astfel de cerere nu se acceptă în oricare dintre următoarele situații:

a) dacă cererea se depune sau a fost deja depusă de către sau în numele titularului unei decizii referitoare la mărfuri în aceleași situații în care se face determinarea valorii în vamă;

b) dacă cererea nu are legătură cu utilizările prevăzute ale deciziei IODV și nici cu utilizările prevăzute ale unui regim vamal.

(2) Deciziile IODV sunt obligatorii, doar în ceea ce privește determinarea valorii în vamă a mărfurilor:

a) pentru Serviciul Vamal față de titularul deciziei, doar în privința mărfurilor pentru care formalitățile vamale sunt îndeplinite după data de la care decizia produce efecte;

b) pentru titularul deciziei față de Serviciul Vamal, doar de la data la care notificarea privind decizia este primită sau este considerată a fi primită.

(3) Deciziile IODV sunt valabile pe o perioadă de trei ani de la data la care decizia produce efecte.

(4) În legătură cu o cerere de decizie IODV în contextul unui regim vamal special, titularul deciziei trebuie să poată dovedi că mărfurile în discuție și circumstanțele pentru

determinarea valorii în vamă corespund în toate privințele circumstanțelor descrise în decizie.

Articolul 35⁴ Gestionarea deciziilor referitoare la informațiile obligatorii privind determinarea valorii.

(1) Valabilitatea unei decizii IODV încetează înainte de sfârșitul perioadei menționate la art. 35³ alin. (3) în următoarele cazuri:

a) dacă prin adoptarea unui act normativ o decizie IODV devine neconformă cu actul respectiv, începând cu data aplicării acelui act;

b) în cazul în care o decizie IODV nu mai este compatibilă cu articolul VII din Acordul general pentru tarife și comerț, cu Acordul din 1994 privind punerea în aplicare a articolului VII din Acordul general pentru tarife și comerț (Acordul OMC privind determinarea valorii în vamă) sau cu deciziile adoptate pentru interpretarea acordului respectiv de către Comitetul pentru determinarea valorii în vamă, cu efect de la data publicării acestora în Monitorul Oficial al Republicii Moldova .

(2) Valabilitatea deciziilor IODV nu încetează cu efect retroactiv.

(3) Prin derogare de la art. 23 alin. (3) și de la art. 29 deciziile IODV sunt anulate în cazul în care sunt fondate pe informații inexacte sau incomplete furnizate de solicitanți.

(4) Deciziile IODV se revocă în conformitate cu art. 23 alin. (3) și cu art. 30.

(5) Deciziile IODV se revocă în cazul în care nu mai sunt compatibile cu o hotărâre irevocabilă a Curții Supreme de Justiție.

(6) Dacă valabilitatea unei decizii IODV încetează în conformitate cu alin. (1) sau este revocată în conformitate cu alin. (4) sau alin. (5), decizia IODV poate fi utilizată în continuare în legătură cu contractele cu caracter obligatoriu care s-au bazat pe decizie și au fost încheiate înainte de încetarea valabilității deciziei sau înainte de revocarea acesteia.

Utilizarea prelungită nu depășește șase luni de la data la care decizia IODV încetează să fie valabilă sau este revocată.

Pentru a beneficia de utilizarea prelungită a unei decizii IODV, titularul deciziei respective depune o cerere către aparatul central al Serviciului Vamal, în termen de 30 de zile de la data la care aceasta încetează să fie valabilă sau la care este revocată, precizând cantitățile pentru care se solicită o perioadă de utilizare prelungită.. Aparatul central al Serviciului Vamal ia o decizie privind utilizarea prelungită și o notifică titularului în termen de cel mult 30 de zile de la data la care a primit toate informațiile necesare pentru a putea lua decizia în cauză.

(7) Deciziile IODV sunt considerate neuniforme atunci când prevăd o metodă diferită de determinare a valorii în vamă sau criterii diferite pentru stabilirea valorii în vamă în circumstanțe identice sau similare.”.

22. La articolul 36:

la alineatul (1), textul „art.38” se substituie cu textul „art. 39 – 43”;

la alineatul (2), cuvintele ”de către aparatul central al Serviciului Vamal” se substituie cu cuvintele ”de către Serviciul Vamal”.

23. Se completează cu articolul 36¹ cu următorul cuprins:

„36¹. Cereri și autorizații

(1) Respingerea unei cereri AEO nu afectează deciziile favorabile existente luate cu privire la solicitant în conformitate cu legislația vamală, cu excepția cazului în care acordarea acestor decizii favorabile se bazează pe îndeplinirea oricăruia dintre criteriile AEO care s-au dovedit a nu fi întrunite în timpul examinării cererii AEO.

(2) Revocarea unei autorizații AEO nu afectează nicio decizie favorabilă care a fost luată cu privire la aceeași persoană, cu excepția cazului în care statutul de AEO a fost o condiție pentru acea decizie favorabilă sau acea decizie s-a bazat pe un criteriu enumerat la art. 36 alin. (1), care nu mai este îndeplinit.

(3) Revocarea sau modificarea unei decizii favorabile care a fost luată cu privire la titularul autorizației nu afectează în mod automat autorizația AEO a persoanei respective.

(4) În cazul în care aceeași persoană este atât un AEOC, cât și un AEOS, iar art. 29 este aplicabil din cauza neîndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 42 alin. (1), autorizația AEOC va fi revocată, iar autorizația AEOS va rămâne valabilă.

În cazul în care aceeași persoană este atât AEOS, cât și AEOC, iar art. 29 este aplicabil din cauza neîndeplinirii condițiilor prevăzute la art. 43 alin. (1), autorizația AEOS va fi revocată, iar autorizația AEOC va rămâne valabilă.

(5) În cazul în care o autorizație AEO este suspendată din cauza neconformității cu oricare dintre criteriile menționate la art. 36 alin. (1), orice decizie luată în ceea ce privește AEO care se bazează pe autorizația AEO în general sau pe oricare dintre criteriile specifice care au dus la suspendarea autorizației AEO, Serviciul Vamal o suspendă.

(6) Suspendarea unei decizii referitoare la aplicarea legislației vamale luată în ceea ce privește un AEO nu duce la suspendarea automată a autorizației AEO.

(7) În cazul în care o decizie referitoare la o persoană care este atât un AEOS, cât și un AEOC, este suspendată în conformitate cu art. 25 alin. (1) din cauza neîndeplinirii condițiilor stabilite la art. 42, autorizația sa AEOC se suspendă, însă autorizația sa AEOS rămâne valabilă.

(8) În cazul în care o decizie referitoare la o persoană care este atât un AEOS, cât și un AEOC, este suspendată în conformitate cu art. 25 alin. (1) din cauza neîndeplinirii condițiilor stabilite la art. 43, autorizația sa AEOS se suspendă, însă autorizația sa AEOC rămâne valabilă.”.

24. La articolul 37, alineatul (7):

cuvintele ”declarația respectivă” se substituie cu cuvintele ”respectivele declarații”;

cuvintele ”în numele” se substituie cu cuvintele ”pe seama”;

se completează cu alineatul (7¹) cu următorul cuprins:

”(7¹) În cazul în care un AEOS depune, pe seama altei persoane care este, de asemenea, un AEOS, o declarație prealabilă la ieșire, sub forma unei declarații vamale sau

a unei declarații de reexport, nu sunt necesare alte date decât cele menționate în respectivele declarații.”

25. Articolul 38 va avea următorul cuprins:

„ **Articolul 38.** Examinarea criteriilor AEO

(1) În scopul de a examina criteriile prevăzute la art. 40 - 43, Serviciul Vamal se asigură că sunt realizate verificări la fața locului la toate spațiile care sunt relevante pentru activitățile solicitantului care au legătură cu domeniul vamal.

Dacă solicitantul deține un număr mare de spații, iar termenul-limită aplicabil pentru luarea deciziei nu permite examinarea tuturor spațiilor în cauză, Serviciul Vamal poate decide să examineze doar o proporție reprezentativă din aceste spații dacă a stabilit că solicitantul aplică aceleași standarde de securitate și siguranță în toate spațiile sale și aplică aceleași standarde și proceduri comune pentru a-și ține evidențele la toate spațiile sale. Decizia se motivează și se consemnează în dosarul de examinare, potrivit alin. (5).

(2) Serviciul Vamal poate lua în considerare rezultatele evaluărilor sau ale auditurilor realizate în conformitate cu legislația Republicii Moldova în măsura în care sunt pertinente pentru examinarea criteriilor menționate la art. 36 alin. (1). Decizia se motivează și se consemnează în dosarul de examinare, potrivit alin. (5).

(3) Cu scopul de a examina dacă sunt respectate criteriile prevăzute la art. 40, 41, 43, Serviciul Vamal poate lua în considerare concluziile unui expert furnizate de solicitant, dacă expertul care a întocmit concluziile nu este afiliat cu solicitantul în sensul art. 72 alin. (4)-(6). Decizia se motivează și se consemnează în dosarul de examinare, potrivit alin. (5).

(4) Serviciul Vamal ține seama în mod corespunzător de caracteristicile specifice ale operatorilor economici, în special ale întreprinderilor mici și mijlocii, atunci când examinează dacă au fost respectate criteriile prevăzute la art. 39-43.

(5) Examinarea criteriilor prevăzute la art. 39-43, precum și rezultatele acesteia trebuie documentate de Serviciul Vamal.

(6) Serviciul Vamal adoptă, prin intermediul actelor de punere în aplicare, modalitățile pentru aplicarea criteriilor menționate la art. 39-43.”.

26. Se completează cu articolul 38¹ cu următorul cuprins:

„ **Articolul 38¹.** Sistem electronic referitor la statutul AEO

(1) În vederea schimbului și a stocării informațiilor referitoare la cererile pentru acordarea unei autorizații de operator economic autorizat (AEO), a celor referitoare la autorizațiile AEO acordate, precum și a celor referitoare la oricare alt eveniment sau act care ar putea avea ulterior efecte asupra deciziei inițiale, inclusiv anularea, suspendarea, revocarea sau modificarea ori rezultatele oricărei monitorizări sau reevaluări, se utilizează un sistem electronic implementat în acest scop în temeiul art. 11¹ - Sistemului informațional de gestionare a autorizației AEO (în continuare – SI „e-AEO”).

(2) În plus față de condițiile pentru acceptarea unei cereri prevăzute la art. 15 alin. (5), pentru a solicita statutul de AEO, solicitantul prezintă, împreună cu cererea, un chestionar de autoevaluare pe care Serviciul Vamal îl pune la dispoziție.”.

27. Articolele 39 - 43 vor avea următorul cuprins:

„Articolul 39. Conformitatea

(1) Conformitatea este absența unor încălcări grave sau repetate ale legislației vamale și fiscale, constatate conform procedurii legale, precum și absența infracțiunilor economice legate de activitatea solicitantului, pe perioada ultimilor 3 ani anteriori depunerii cererii.

(2) Criteriul stabilit la alin. (1) este considerat îndeplinit dacă, niciuna dintre următoarele persoane nu a comis nicio încălcare gravă sau încălcări repetate ale legislației vamale și ale dispozițiilor fiscale și nu a avut cazier conținând infracțiuni grave legate de activitatea sa economică:

- a) solicitantul;
- b) persoana împuternicită să îl reprezinte pe solicitant sau care exercită controlul asupra gestiunii acestuia;
- c) angajatul responsabil cu chestiunile vamale ale solicitantului.

(3) Criteriul menționat la alin. (1) poate fi considerat îndeplinit dacă Serviciul Vamal, în cadrul evaluării îndeplinirii criteriului de conformitate, apreciază că o încălcare are importanță minoră în raport cu numărul sau dimensiunea operațiunilor aferente și nu are îndoieli cu privire la buna-credință a solicitantului.

(4) Dacă persoana menționată la alin. (2) lit. b) este stabilită sau își are reședința într-o țară terță, Serviciul Vamal evaluează îndeplinirea criteriului menționat la alin. (1) pe baza evidențelor și a informațiilor aflate la dispoziția sa.

(5) Dacă solicitantul este stabilit pe teritoriul vamal de mai puțin de trei ani, Serviciul Vamal evaluează îndeplinirea criteriului menționat la alin. (1) pe baza evidențelor și a informațiilor aflate la dispoziția sa.

Articolul 40. Solvabilitatea financiară

(1) Solvabilitatea financiară se consideră a fi dovedită atunci când solicitantul are o situație financiară bună care îi permite să își îndeplinească angajamentele, ținând seama în mod corespunzător de caracteristicile tipului de activitate comercială în cauză.

(2) Criteriul se consideră respectat dacă solicitantul îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) nu face obiectul unei proceduri de insolvabilitate;
- b) în ultimii 3 ani anteriori depunerii cererii și-a îndeplinit obligațiile în ceea ce privește plata drepturilor de import sau export și a oricăror altor plăți în legătură cu importul sau exportul de mărfuri;
- c) demonstrează, în baza contabilității și a informațiilor disponibile pentru ultimii 3 ani anteriori depunerii cererii, că are o situație financiară suficientă pentru a-și îndeplini obligațiile și a-și respecta angajamentele, ținând seama de tipul și volumul activității comerciale, inclusiv că nu are active nete negative, cu excepția cazului în care acestea pot fi acoperite.

(3) Dacă solicitantul este stabilit pe teritoriul vamal de mai puțin de 3 ani, Serviciul Vamal evaluează respectarea criteriului menționat la alin. (1) pe baza evidențelor și a informațiilor disponibile.

Articolul 41. Sistemul de gestionare a evidențelor comerciale și de transport

(1) Solicitantul trebuie să dovedească că dispune de un nivel ridicat de control al operațiunilor sale și al fluxului mărfurilor, prin intermediul unui sistem de gestionare a evidențelor comerciale și, după caz, de transport, care să permită efectuarea adecvată a controalelor vamale.

(2) Criteriul se consideră respectat dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) solicitantul utilizează un sistem contabil care este compatibil cu principiile de contabilitate general admise și care permite realizarea controalelor vamale bazate pe audit și menține un istoric al datelor ce oferă posibilitatea de audit din momentul în care datele sunt înscrise în dosar;

b) evidențele ținute de solicitant în scopuri vamale sunt integrate în sistemul contabil al acestuia sau permit verificări încrucișate ale informațiilor cu sistemul contabil;

c) solicitantul permite accesul fizic al Serviciului Vamal la sistemele sale contabile și, dacă este cazul, la evidențele sale comerciale și de transport;

d) solicitantul permite accesul electronic al Serviciului Vamal la sistemele sale contabile și, dacă este cazul, la evidențele sale comerciale și de transport dacă sistemele sau evidențele respective sunt ținute în format electronic;

e) solicitantul dispune de un sistem logistic care identifică mărfurile ca mărfuri autohtone sau străine și indică, acolo unde este cazul, localizarea acestora;

f) solicitantul dispune de o organizare administrativă care corespunde tipului și dimensiunii activității și care este adaptată pentru gestionarea fluxului de mărfuri și utilizează un sistem de control intern care permite prevenirea, detectarea și corectarea greșelilor, precum și prevenirea și detectarea tranzacțiilor ilegale sau nereglementare;

g) solicitantul dispune, dacă este cazul, de proceduri satisfăcătoare pentru gestionarea licențelor și/sau a autorizațiilor de import și/sau de export acordate în conformitate cu măsurile de politică comercială sau aferente schimburilor comerciale cu produse agricole;

h) solicitantul dispune de proceduri satisfăcătoare de arhivare a documentelor și a informațiilor, precum și de protecție împotriva pierderii datelor;

i) solicitantul se asigură că angajații vizați au primit instrucțiuni să informeze Serviciul Vamal ori de câte ori sunt descoperite dificultăți în îndeplinirea cerințelor și instituie proceduri pentru informarea Serviciului Vamal cu privire la astfel de dificultăți;

j) solicitantul dispune de măsuri adecvate de securitate în scopul protejării sistemului său informațional împotriva intruziunilor neautorizate și în scopul securizării documentelor sale;

k) solicitantul dispune, dacă este cazul, de proceduri satisfăcătoare pentru gestionarea licențelor de import și/sau de export legate de prohibiții și restricții, inclusiv

de măsuri care permit diferențierea mărfurilor ce fac obiectul unor prohibiții sau restricții de alte mărfuri, precum și de măsuri care permit asigurarea respectării prohibițiilor și restricțiilor respective.

(3) Dacă solicitantul depune o cerere doar pentru o autorizație AEOS, cerința prevăzută la alin. (2) lit. e) nu se aplică.

Articolul 42. Standardele practice de competență și calificările profesionale

(1) În ceea ce privește autorizația menționată la art. 36 alin. (3), lit. (a), solicitantul trebuie să respecte standardele practice de competență sau calificările profesionale care sunt în legătură directă cu activitatea desfășurată.

(2) Criteriul se consideră respectat dacă este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții:

1) solicitantul sau persoana responsabilă de domeniul vamal al solicitantului respectă unul din următoarele standarde practice de competență :

a) are o experiență practică dovedită de cel puțin 3 ani în domeniul vamal;
b) dispune de un standard de calitate în domeniul vamal, adoptat de organismul național de standardizare;

2) solicitantul sau persoana responsabilă de domeniul vamal al solicitantului a absolvit un curs de formare în domeniul legislației vamale corespunzător implicării sale în activitățile din domeniul vamal și pertinent pentru această implicare, asigurat de oricare dintre următoarele entități:

a) Serviciul Vamal;
b) instituție de învățământ recunoscută de către Serviciul Vamal pentru a furniza astfel de calificări;
c) asociație profesională sau comercială recunoscută de către Serviciul Vamal sau acreditată în Republica Moldova pentru a furniza o astfel de calificare .

(3) În cazul în care persoana responsabilă de domeniul vamal al solicitantului acționează în temeiul unui contract și este un operator economic autorizat pentru simplificări vamale menționat la art. 36 alin. (3) lit. a), criteriul prevăzut la alin. (1) este considerat respectat.”.

Articolul 43. Standardele de securitate și siguranță

(1) În ceea ce privește autorizația menționată la art. 36 alin. (3) lit. b), solicitantul trebuie să îndeplinească standardele de securitate și siguranță, care se consideră a fi respectate dacă solicitantul demonstrează că menține măsurile adecvate pentru a garanta securitatea și siguranța lanțului de aprovizionare internațional, inclusiv în domeniul integrității fizice și controlului accesului, proceselor logistice și manipulării anumitor tipuri de mărfuri, personalului și identificării partenerilor săi comerciali.

(2) Criteriul este considerat respectat dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) clădirile care urmează să fie folosite în cadrul operațiunilor legate de autorizația AEOS oferă protecție împotriva intruziunii ilegale și sunt construite din materiale care rezistă la tentativele de acces ilegal;

b) există măsuri adecvate pentru a împiedica accesul neautorizat la birouri, zone de expediere, cheiuri de încărcare, zone de încărcare și alte locuri relevante;

c) au fost luate măsuri pentru manipularea mărfurilor, care includ protecția împotriva introducerii neautorizate, substituirii sau manipulării greșite a mărfurilor, precum și măsuri împotriva oricărei intervenții neautorizate asupra unităților de încărcare;

d) solicitantul a luat măsuri care permit ca partenerii săi comerciali să fie identificați cu precizie și ca să se asigure că, prin punerea în aplicare a unor aranjamente contractuale adecvate sau a altor măsuri corespunzătoare în conformitate cu modelul de afaceri al solicitantului, partenerii comerciali respectivi garantează securitatea părții care le corespunde din lanțul de aprovizionare internațional;

e) solicitantul efectuează, în măsura în care legislația permite acest lucru, o anchetă de securitate privind eventualii viitori angajați care vor ocupa posturi sensibile sub aspectul securității și realizează, în mod periodic și atunci când circumstanțele justifică acest lucru, un control al antecedentelor penale ale angajaților existenți care ocupă astfel de posturi;

f) solicitantul dispune de proceduri corespunzătoare în materie de securitate pentru prestatorii externi de servicii contractați;

g) solicitantul se asigură că angajații săi cu responsabilități relevante în domeniul de securitate participă în mod regulat la programe care vizează sensibilizarea lor față de aspectele de securitate respective;

h) solicitantul a numit o persoană de contact competentă pentru aspectele în materie de securitate și siguranță.

(3) Dacă solicitantul este titularul unui certificat de securitate și siguranță eliberat în temeiul unei convenții internaționale sau al unui standard internațional, aceste certificate sunt luate în considerare atunci când se verifică respectarea cerințelor stabilite la prezentul articol.

Criteriile trebuie considerate respectate în măsura în care se stabilește că criteriile pentru eliberarea certificatului respectiv sunt identice sau echivalente cu cele prevăzute la alin. (1).

Criteriile sunt considerate respectate atunci când solicitantul este deținătorul unui certificat de securitate și siguranță eliberat de o țară terță cu care Republica Moldova a încheiat un acord ce prevede recunoașterea certificatului respectiv.”.

28. La articolul 44, alineatul (2), cuvintele ”de a depune cerere prealabilă” se substituie cu cuvintele ”de a exercita o cale de atac prin depunerea unei cereri prealabile”.

29. Articolul 46 se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:

”(4) În cazurile menționate la alin. (2), în măsura în care o decizie contestată are ca efect aplicarea de drepturi de import sau de export, suspendarea executării acestei decizii este condiționată de constituirea unei garanții, cu excepția cazului în care se stabilește, pe

baza unei evaluări documentate, că această garanție ar fi de natură să cauzeze debitorului dificultăți grave de ordin economic sau social.”.

30. Articolul 47 va avea următorul cuprins:

”Articolul 47. Păstrarea documentelor și a altor informații

(1) Persoana implicată, direct sau indirect, în îndeplinirea formalităților vamale sau în controale vamale trebuie să păstreze, în scopul controalelor vamale, documentele și informațiile menționate la art.11 alin. (1) timp de cel puțin 3 ani, folosind orice mijloace care sunt acceptate de Serviciul Vamal. În cazul mărfurilor:

a) puse în liberă circulație în alte cazuri decât cele menționate la litera c) sau a mărfurilor declarate pentru export, acest termen curge de la sfârșitul anului în care au fost acceptate declarațiile de punere în liberă circulație sau de export.

b) puse în liberă circulație cu scutire de drepturi de import sau cu reducerea acestora pe motivul destinației lor finale, acest termen curge de la sfârșitul anului în care ele încetează a se mai afla sub supraveghere vamală.

c) plasate sub un alt regim vamal sau al mărfurilor depozitate temporar, acest termen curge de la sfârșitul anului în care regimul vamal respectiv a fost încheiat sau depozitarea temporară s-a încheiat.

(2) Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 110 alin. (3), în cazul în care, în urma unui control vamal efectuat asupra unei datorii vamale, rezultă necesitatea de a rectifica respectiva înscriere în evidența contabilă și persoana în cauză a fost informată în acest sens, documentele și informațiile se păstrează timp de trei ani după expirarea termenului prevăzut la alin. (1).

În cazul în care a fost introdusă o cale de atac sau a fost inițiată o procedură judiciară, documentele și informațiile trebuie păstrate fie până la expirarea termenului prevăzut la alin. (1), fie până la încheierea procedurii, oricare dintre acestea are loc mai târziu.”.

31. Articolul 48 se completează cu alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

(1¹) Solicitantul prevăzut la art. 360 din Cod, nu plătește niciun fel de taxă sau redevență pentru acoperirea costurilor administrative aferente prelucrării cererii și cererii de prelungire.”

32. La articolul 53:

în denumire, cuvintele ”și supravegherea” se exclud;

la alineatul (2), după cuvintele ”se aplică” se completează cu textul ”, după caz,”;

se completează cu alineatul (7) cu următorul cuprins:

”(7) Pentru supravegherea punerii în liberă circulație sau a exportului de mărfuri, se utilizează un sistem electronic implementat în acest scop în temeiul art. 11¹ pentru transmiterea și stocarea informațiilor următoare:

- a) datele de supraveghere privind punerea în liberă circulație sau exportul de mărfuri;
- b) informații care pot actualiza datele de supraveghere introduse și stocate în sistemul electronic privind punerea în liberă circulație sau exportul de mărfuri.”.

33. La articolul 58:

la alineatul (1), textul „art.53 alin.(3) lit.d)” se completează cu cuvintele „sau de măsuri preferențiale netarifare”;

la alineatul (2) cuvântul „regulile” se substituie cu cuvântul „normele”.

34. Articolul 59 va avea următorul cuprins:

”Articolul 59. Dobândirea originii

(1) Mărfurile obținute în întregime într-o singură țară sau teritoriu sunt considerate ca fiind originare din acea țară sau acel teritoriu.

(2) Mărfurile în producerea cărora intervin mai multe țări sau teritorii sunt considerate ca fiind originare din țara sau din teritoriul în care au fost supuse ultimei transformări sau prelucrări substanțiale, justificate economic, efectuate într-o întreprindere echipată în acest scop și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important.”.

35. La articolul 61¹ alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

„(2) În cazul mărfurilor care fac obiectul anexei nr.5 la Regulamentul privind punerea în aplicare a Codului vamal, se aplică dispozițiile relevante respectivelor mărfuri de la capitolul privind regulile reziduale.

(3) În cazul mărfurilor care nu fac obiectul anexei nr.5 la Regulamentul privind punerea în aplicare a Codului vamal, atunci când ultima prelucrare sau transformare se consideră a nu fi justificată din punct de vedere economic, se consideră că mărfurile au fost supuse ultimei transformări sau prelucrări substanțiale, justificate economic, care a dus la fabricarea unui produs nou sau care a reprezentat un stadiu important de fabricație, în țara sau în teritoriul din care este originară partea cea mai mare din materiale. În cazul în care produsul final urmează să fie clasificat la capitolele 1-29 sau 31-40 din Sistemul armonizat, cea mai mare parte a materialelor se determină pe baza greutății materialelor. În cazul în care produsul final urmează să fie clasificat la capitolul 30 sau la capitolele 41-97 din Sistemul armonizat, cea mai mare parte a materialelor se determină pe baza valorii materialelor.”.

36. La articolul 62 alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

„(2) În cazul mărfurilor care fac obiectul anexei nr.5 la Regulamentul privind punerea în aplicare a Codului vamal, se aplică regulile reziduale de capitol relevante pentru respectivele mărfuri.

(3) În cazul mărfurilor care nu fac obiectul anexei nr. 5 la Regulamentul privind punerea în aplicare a Codului vamal, atunci când ultima prelucrare sau transformare este considerată a fi o operațiune minimă, originea produsului final este țara sau teritoriul din care este originară cea mai mare parte a materialelor. În cazul în care produsul final urmează să fie clasificat la capitolele 1-29 sau 31-40 din Sistemul armonizat, cea mai mare parte a materialelor se determină pe baza greutății materialelor. În cazul în care produsul final urmează să fie clasificat la capitolul 30 sau la capitolele 41-97 din Sistemul armonizat, cea mai mare parte a materialelor se determină pe baza valorii materialelor.”.

37. La articolul 63

la alineatul (1), cuvântul „importate” se substituie cu cuvântul „livrate”;
la alineatul (3) litera a), cuvintele „sau exportat anterior” se exclud.

38. La articolul 64 alineatul (2) va avea următorul cuprins:

”(2) Atunci când, potrivit regulii generale 5 de interpretare a Nomenclaturii combinate a mărfurilor, materialele de ambalare și containerele sunt considerate ca făcând parte din produs în scopul clasificării, acestea nu sunt luate în considerare în scopul determinării originii, cu excepția cazului în care regula din anexa nr.5 la Regulamentul privind punerea în aplicare a Codului vamal pentru mărfurile în cauză se bazează pe un procentaj din valoarea adăugată.”.

39. La articolul 65:

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

”(2) În cazul în care dovada originii este furnizată în conformitate cu legislația vamală sau cu alte acte normative, Serviciul Vamal poate, în cazul unor îndoieli justificate, să solicite toate elementele justificative suplimentare necesare pentru a se asigura că indicația de origine respectă normele stabilite de legislația aplicabilă a Republicii Moldova.”;

la alineatul (3), textul „în conformitate cu regulile de origine” se completează cu cuvintele „în vigoare”.

40. se completează cu articolul 65¹ cu următorul cuprins:

”Articolul 65¹. Delegarea de competențe

(1) Actele de punere în aplicare pentru a stabili normele conform cărora mărfurile, pentru care este necesară stabilirea originii nepreferențiale în vederea aplicării măsurilor Republicii Moldova menționate la art. 57, sunt considerate ca fiind obținute în întregime într-o singură țară sau într-un singur teritoriu sau ca fiind supuse ultimei transformări sau prelucrări substanțiale, justificate economic, efectuate într-o întreprindere echipată în acest scop și din care a rezultat un produs nou sau care reprezintă un stadiu de fabricație important într-o țară sau pe un teritoriu, în conformitate cu articolul 59, sunt aprobate de Guvern.

(2) Serviciul Vamal stabilește norme de procedură referitor la furnizarea și verificarea dovezilor de origine menționate la art. 65.”.

41. La articolul 69:

la alineatul (1), cuvintele „și al înlocuirii” se exclud.

la alineatul (3), cuvintele „unui certificat” se substituie cu cuvintele „unei autorizații”.

42. La articolul 71, cuvintele ”măsurilor tarifare și” se substituie cu cuvintele ”Tarifului vamal al Republicii Moldova și a măsurilor”.

43. La articolul 72:

la alineatul (3) subpunctul 1) litera a), cuvântul ”prescrise” se substituie cu cuvântul ”solicitate”;

la alineatul (4):

punctul 2) va avea următorul cuprins:

„2) au calitatea juridică de asociați;”;

la punctul 3) cuvintele „dintre ele” se exclud;

la punctul 4):

cuvintele „este proprietar” se substituie cu cuvântul „posedă”;

textul „cotele-părți” se substituie cu „părțile”;

la punctul 7), cuvântul ”împreună” se completează cu cuvântul „acestea”;

la alineatul (6), cuvântul „prima” se substituie cu cuvântul „aceasta”.

44. La articolul 74 alineatul (1) subpunctul 3), cuvintele ”(royalty) și taxele de” se substituie cu cuvintele ”și drepturile” iar cuvintele ”și taxe” se substituie cu cuvintele ”și drepturi”.

45. La articolul 75 subpunctul 3), cuvântul ” cheltuielile” se substituie cu cuvântul ”dobânzile”.

46. La articolul 78 textul „Serviciul Vamal, la cerere, autorizează” se substituie cu textul „Serviciul Vamal poate, la cerere, să autorizeze”.

47. La articolul 79:

alineatul (3) va avea următorul cuprins:

”(3) Procedura privind autorizarea pentru simplificarea determinării sumelor care fac parte din valoarea în vamă a mărfurilor este stabilită de Serviciul Vamal.”.

48. Articolul 80 alineatul (4) se completează cu litera c) cu următorul cuprins:

”c) prezentul capitol.”.

49. La articolul 87:

denumirea articolului va avea următorul cuprins: „Punerea în liberă circulație și admiterea temporară,,;

alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„(1) O datorie vamală la import apare în urma plasării mărfurilor pasibile drepturilor de import sub unul dintre următoarele regimuri vamale:

- a) punerea în liberă circulație, inclusiv în temeiul regimului de destinație finală;
- b) admiterea temporară cu scutire parțială de drepturi de import”.

50. La articolul 88:

alineatul (1) va avea următorul cuprins:

”(1) În cazul în care o interdicție de rambursare sau de scutire de taxa vamală se aplică mărfurilor neoriginare folosite la fabricarea produselor pentru care dovada de origine este eliberată sau întocmită în cadrul unui regim preferențial instituit între Republica Moldova și anumite țări sau teritorii ori grupuri de țări sau de teritorii din afara teritoriului vamal, apare o datorie vamală la import pentru aceste mărfuri care nu sunt origine, prin acceptarea declarației de reexport privind produsele în cauză.”;

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

”(2) În cazul în care apare o datorie vamală în temeiul alin. (1), cuantumul taxelor corespunzătoare se determină în aceleași condiții ca în cazul unei datorii vamale rezultate din acceptarea, la aceeași dată, a declarației vamale de punere în liberă circulație a mărfurilor neoriginare folosite pentru fabricarea produselor în cauză, pentru a încheia regimul de perfecționare activă.”;

la alineatul (3), textul ”export/” se exclude.

51. La articolul 89:

la alineatul (2), cuvintele ”Datoria vamală apare” se substituie cu cuvintele ”Momentul în care apare datoria vamală este”;

la alineatul (5), cuvintele ”era eronată” se substituie cu cuvintele ”era falsă”.

52. La articolul 91 alineatul (4):

cuvintele ”declarație vamală de export” se substituie cu cuvintele ”declarație vamală”;

cuvântul ”eronate” se substituie cu cuvântul ”false”.

53. La articolul 92:

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

”(2) Momentul în care apare o datorie vamală este:

a) fie momentul în care mărfurile sunt efectiv scoase de pe teritoriul vamal fără declarație vamală;

b) fie momentul în care mărfurile ajung la o altă destinație decât cea pentru care s-a permis scoaterea de pe teritoriul vamal cu scutire totală sau parțială de drepturi de export;

c) fie în lipsa posibilității pentru Serviciul Vamal de a determina momentul menționat la lit. b) – în momentul în care expiră termenul fixat pentru producerea dovezii care atestă îndeplinirea condițiilor ce fac posibilă această scutire.”;

la alineatul (3), litera c) va avea următorul cuprins:

”c) orice persoană care a participat la acțiunea având ca rezultat neîndeplinirea obligației și care cunoștea sau trebuia în mod rezonabil să cunoască faptul că declarația vamală nu a fost depusă, deși ar fi trebuit să fie depusă.”;

la alineatul (4), cuvântul ”persoana” se substituie cu cuvintele ”orice persoană”.

54. La articolul 93:

la alineatul (2):

la litera a), cuvintele ”semne bănești false” se substituie cu cuvintele ”monedă falsă”;

la litera b), textul ”de precursori și analogii acestora” se exclude;

la alineatul (3), după cuvintele ”datoria vamală” se completează cu cuvântul ”totuși”.

55. La articolul 95, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

”(1) Quantumul drepturilor de import sau de export se calculează pe baza cotelor care au fost aplicabile mărfurilor în cauză la data apariției datoriei vamale.”.

56. La articolul 96:

la alineatul (1), după cuvântul ”dovadă” se completează cu cuvântul ”satisfăcătoare”;

se completează cu alineatul (4¹) cu următorul cuprins:

”(4¹) Quantumul drepturilor de import se determină în conformitate cu alineatele (3) și (4) de la prezentul articol, fără solicitarea declarantului, în cazul în care acest lucru este necesar pentru evitarea eludării măsurilor tarifare prevăzute la art. 53 alin. (3) lit. g).”;

la alineatul (6), după textul ”d)–f),” se completează cu textul al art. 194, 195 sau al art. 329 – 332,”.

57. La articolul 98, alineatul (3), cuvântul ”distincte” se substituie cu cuvintele ”specifice sau o declarație specifică”.

58. La articolul 99, alineatul (1), după cuvintele ”datoriei vamale” se completează cu cuvintele ”și altor plăți”.

59. Articolul 101 se completează cu alineatele (4) și (5) cu următorul cuprins:

”(4) Formele de garanție menționate la alin. (2) lit. a) nu sunt acceptate pentru plasarea mărfurilor sub regimul de tranzit extern.

(5) Serviciul Vamal acceptă formele de garanții menționate la alin. (2), în măsura în care aceste forme de garanții sunt acceptate în temeiul legislației naționale.”.

60. La articolul 103:

la alineatul (2), după cuvintele ”datoriei vamale” se completează cu cuvintele ”și altor plăți”;

se completează cu alineatele (7) și (8) cu următorul cuprins:

”(7) În cazul în care o garanție care acoperă o singură operațiune (garanție izolată) este constituită sub formă de titluri, aceasta se poate realiza prin utilizarea altor mijloace decât tehnicile de prelucrare electronică a datelor.

(8) Cerințele comune în materie de date referitoare la angajamentul unui garant pentru ca acesta să constituie o garanție individuală, o garanție izolată sub formă de titluri sau o garanție globală sunt stabilite în Regulamentul de punere în aplicare a Codului vamal.”.

61. Articolul 104:

„în tot cuprinsul, textul „alin. (1)” se substituie cu textul „alin. (2)”;

la alineatul (2), după cuvintele ”datoriile vamale” se completează cu cuvintele ”și alte plăți”;

alineatul (4) se completează cu enunțul ”Dacă acest lucru se justifică, autoritățile vamale pot lua în considerare riscul apariției acestor datorii vamale și a altor plăți , având în vedere tipul și volumul activităților comerciale asociate cu domeniul vamal ale solicitantului și tipul de mărfuri pentru care se solicită garanția.”.

62. La articolul 105 alineatul (1) litera b), textul ”alin. (2) pct.1) și 3)” se exclude.

63. La articolul 106, după cuvintele ”datoriei vamale” se completează cu cuvintele ”și altor plăți”.

64. Articolul 107¹ se completează cu alineatul (5) cu următorul cuprins:

”(5) Cerințele comune în materie de date pentru notificarea menționată la alin. (1) și alin. (2) sunt stabilite de Regulamentul privind punerea în aplicare a Codului vamal.”

65. Articolul 108 se completează cu alineatul (3) cu următorul cuprins:

”(3) În cazul în care cuantumul drepturilor de import sau de export de plătit nu are drept rezultat un număr întreg, cuantumul respectiv poate fi rotunjit. Rotunjirea nu poate fi mai mare decât cel mai apropiat număr întreg, mai mare sau mai mic.”.

66. La articolul 109:

la alineatul (2), litera d) va avea următorul cuprins:

”d) în alte cazuri în care legislația vamală prevede astfel.”;

la alineatul (3) litera b), textul „de plătit,” se completează cu textul „Serviciul Vamal poate renunța la notificarea datoriei vamale pentru diferența dintre cuantumurile respective,”;

se completează cu alineatul (10) cu următorul cuprins:

”(10) Cu condiția garantării plății, datoria vamală care corespunde cuantumului total al drepturilor de import sau de export referitor la toate mărfurile cărora li s-a acordat liberul de vamă în beneficiul uneia și aceleiași persoane într-o perioadă stabilită de autoritățile vamale, poate fi notificată la sfârșitul perioadei respective. Perioada fixată de autoritățile vamale nu depășește 31 de zile.”.

67. La articolul 110, alineatul (2¹) litera b), cuvintele ”exercita dreptul la replică” se substituie cu cuvintele ”exprima punctul de vedere”.

68. Articolul 112:

se completează cu alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

”(1¹) Cu toate acestea, cuantumul total al drepturilor de import sau de export aferente mărfurilor care au primit liberul de vamă în beneficiul uneia și aceleiași persoane, pe parcursul unei perioade fixate de autoritățile vamale, care nu poate să depășească 31 de zile, poate face obiectul unei înscrieri unice în fișa de evidență la sfârșitul acestei perioade, cu condiția ca plata acestora să fie garantată. Această înscriere se efectuează în termen de 14 zile de la data la care se încheie perioada respectivă.”;

la alineatul (6), cuvintele ”în cazul unei forțe majore” se substituie cu cuvintele ”în caz fortuit sau de forță majoră”.

69. Articolul 113 va avea următorul cuprins:

”**Articolul 113.** Termenele generale de plată și amânarea termenului de plată

(1) Orice cuantum al drepturilor de import sau de export corespunzător unei datorii vamale, care a făcut obiectul notificării menționate la art. 109, se achită de către debitor în termenul fixat de Serviciul Vamal.

Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 46 alin. (2), acest termen nu depășește 10 zile de la data notificării către debitor a datoriei vamale. În cazul cumulării înscrierilor în fișa de evidență în condițiile prevăzute la art. 112 alin. (1¹), acest termen se fixează astfel încât să nu permită debitorului să obțină un termen de plată mai lung decât dacă ar fi beneficiat de o amânare a plății în conformitate cu art. 113 alin. (5).

(2) În cazul prelungirii termenului de plată prevăzut la alin. (1), se constituie o garanție în cuantum deplin al drepturilor de import. În cazul menționat la art. 109 alin. (5) nu se solicită nicio garanție. În toate aceste cazuri, majorarea de întârziere (penalitatea) pentru perioada de amânare nu se calculează.

(3) Serviciul Vamal poate prelungi termenul respectiv la cererea debitorului, în cazul în care cuantumul drepturilor de import sau de export de plătit rezultă în urma unui control ulterior acordării liberului de vamă astfel cum este prevăzut la art. 356. Fără a aduce atingere dispozițiilor art. 113¹ alin. (1), prelungirea termenului astfel acordată nu poate depăși timpul necesar pentru a permite debitorului să ia măsurile necesare pentru a-și achita obligația.

(4) În cazul în care debitorul beneficiază de una dintre facilitățile de plată prevăzute la art. 113 alin. (5) - (11) sau art. 113¹, plata se efectuează în termenul sau termenele fixat(e) în cadrul acestor facilități.

(5) Serviciul Vamal autorizează, în baza unei cereri depuse de către titularii AEO și sub rezerva constituirii unei garanții, o amânare a plății cuantumului drepturilor de import sau de export, conform uneia dintre modalitățile următoare:

a) fie separat, pentru fiecare sumă reprezentând drepturi de import sau de export înscrisă în fișa de evidență în conformitate cu art. 112 alin. (1) și art. 112 alin. (5).

b) fie global, pentru cuantumul total al drepturilor import sau de export, înscris în fișa de evidență în conformitate cu art. 112 alin. (1), pe o perioadă fixată de Serviciul Vamal și care nu poate depăși 31 zile.

c) fie global, pentru cuantumul total al drepturilor de import sau de export care face obiectul unei înscrisi unice în evidența contabilă în conformitate cu art. 112 alin. (1¹).

(6) Perioada în care se amână efectuarea unei plăți în temeiul art. 113 este de 30 de zile.

(7) În cazul în care plata se amână în conformitate cu art. 113 alin. (5) lit. a), termenul se calculează începând cu ziua următoare celei în cursul căreia datoria vamală este notificată debitorului.

(8) În cazul în care plata se amână în conformitate cu art. 113 alin. (5) lit. b), termenul se calculează începând cu ziua următoare celei în care expiră perioada de cumulare. Acesta este redus cu un număr de zile corespunzător jumătății numărului de zile care formează perioada de cumulare.

(9) În cazul în care plata se amână în conformitate cu art. 113 alin. (5) lit. c), termenul se calculează începând cu ziua următoare celei în care expiră perioada fixată pentru acordarea liberului de vamă pentru mărfurile în cauză. Acesta este redus cu un număr de zile corespunzător jumătății numărului de zile care formează perioada în cauză.

(10) În cazul în care perioadele menționate la alin. (8) și (9) conțin un număr de zile impar, numărul de zile care se deduc din termenul de 30 de zile, conform acestor alineate, este egal cu jumătatea numărului par imediat inferior acestui număr impar.

(11) În cazul în care perioadele menționate la alin. (8) și (9) sunt stabilite în săptămâni, se poate prevedea că plata drepturilor de import sau de export care fac obiectul amânării plății se efectuează cel târziu în ziua de vineri a celei de-a patra săptămâni care urmează săptămânii în cauză.

În cazul în care aceste perioade sunt stabilite în luni, se poate prevedea că plata drepturilor de import sau de export care fac obiectul amânării plății se efectuează cel târziu în a șaisprezecea zi a lunii următoare lunii în cauză.

(12) În cazul în care acceptarea unei declarații vamale duce la apariția unei datorii vamale, mărfurilor cuprinse în acea declarație li se acordă liberul de vamă doar dacă datoria vamală a fost achitată sau garantată.”.

70. La articolul 114 alineatul (1) va avea următorul cuprins:

”(1) Serviciul Vamal suspendă termenul pentru plata cuantumului drepturilor de import sau de export corespunzătoare unei datorii vamale până în momentul în care ia o decizie cu privire la cererea de remitere, în cazul îndeplinirii următoarelor condiții:

a) în cazul în care a fost înaintată o cerere de remitere în temeiul art. 121 sau 122 și condițiile stabilite la articolul respectiv sunt susceptibile de a fi îndeplinite;

b) în cazul în care a fost înaintată o cerere de remitere în temeiul art. 120 și condițiile stabilite la art. 120 și la art. 46 alin. (2) sunt susceptibile de a fi îndeplinite.”.

71. La articolul 116:

în denumire, cuvintele „și există mai mulți debitori” se exclud;

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Acordarea suspendării este condiționată de constituirea, de către persoana care beneficiază de aceasta, a unei garanții pentru cuantumul drepturilor de import sau de export în cauză, mai puțin în oricare dintre următoarele situații:

a) deja există o garanție care acoperă întregul cuantum al drepturilor de import sau de export în cauză și garantul nu a fost eliberat de obligațiile sale;

b) se stabilește, pe baza unei evaluări documentate, că cerința cu privire la garanție ar fi de natură să cauzeze debitorului dificultăți grave de ordin economic sau social.”.

72. Articolul 118 se completează cu alineatul (8¹) cu următorul cuprins:

”(8¹) Serviciul Vamal poate renunța la perceperea majorării de întârziere (penalității), în cazul în care, pe baza unei evaluări documentate, se stabilește că aplicarea acesteia ar provoca dificultăți economice sau sociale grave pentru debitor.”.

73. Articolul 119 se completează cu alineatele (3¹) și (3²) cu următorul cuprins:

”(3¹) Atunci când ia o decizie privind rambursarea sau remiterea drepturilor de import sau de export cu condiția îndeplinirii în prealabil a anumitor formalități vamale, Serviciul Vamal stabilește un termen-limită, care nu depășește 60 de zile de la data notificării deciziei respective, pentru îndeplinirea formalităților vamale menționate.

(3²) Nerespectarea termenului-limită menționat la alineatul (3¹) are ca rezultat pierderea dreptului la rambursare sau la remitere, cu excepția situației în care persoana respectivă demonstrează că a fost împiedicată să respecte acel termen-limită din cauza unor circumstanțe neprevăzute sau din cauze de forță majoră.”

74. La articolul 120 alineatul (2):

cuvintele „cererea de rambursare” se completează cu cuvintele „sau remitere”;
cuvântul „rambursarea” se completează cu cuvintele „sau remiterea”.

75. La articolul 121:

alineatul (1) cuvintele „dispozițiile contractului” se substituie cu cuvintele „clauzele contractuale”;

la alineatul (3):

la litera a) cuvintele „nerespectarea dispozițiilor contractului” se substituie cu cuvintele „nerespectarea clauzelor contractuale”.

la litera b) cuvintele „stabilirea dispozițiilor contractului” se substituie cu cuvintele „stabilirea clauzelor contractuale”.

la litera c) cuvintele „dispozițiile contractului” se substituie cu cuvintele „clauzele contractuale”.

76. La articolul 122 alineatul (1), litera a) va avea următorul cuprins:

”a) debitorul nu ar fi putut, în mod rezonabil, să detecteze eroarea”;

la alineatul (4), cuvântul ”Eliberarea” se substituie cu textul „Cu toate acestea, eliberarea”.

77. La articolul 124 alineatul (2), cuvintele „ a unei forțe majore” se substituie cu cuvintele „ a unui caz fortuit sau de forță majoră”.

78. La articolul 125 alineatul (2):

textul ”Datoria vamală la import sau la export se stinge în următoarele cazuri: ”se substituie cu textul ”Fără a aduce atingere dispozițiilor în vigoare cu privire la nerecuperarea cuantumului drepturilor de import sau la export corespunzătoare unei datorii vamale în caz de insolvabilitate a debitorului constatată pe cale judiciară, datoria vamală la import sau la export se stinge în următoarele cazuri:”;

la punctul 3), după cuvântul ”cuantumul” se completează cu cuvintele ”drepturilor de import”;

la punctul 7), cuvintele ”naturii mărfurilor sau al unei forțe majore” se substituie cu cuvintele ”naturii mărfurilor sau al unui caz fortuit sau de forță majoră sau ca urmare a acțiunilor întreprinse de Serviciul Vamal”.

79. Articolul 126 va avea următorul cuprins:

”**Articolul 126.** Situațiile de nerespectare fără efect semnificativ asupra funcționării corecte a unui regim vamal

Următoarele situații sunt considerate o nerespectare fără efect semnificativ asupra funcționării corecte a unui regim vamal:

a) depășirea unui termen cu o perioadă de timp care nu este mai lungă decât prelungirea termenului care ar fi fost acordată în cazul în care ar fi fost solicitată;

b) în cazul în care a apărut o datorie vamală pentru mărfurile plasate sub un regim special sau în depozitare temporară în conformitate cu art. 89 alin. (1) lit. a) sau b), iar mărfurile respective au fost ulterior puse în liberă circulație;

c) în cazul în care supravegherea vamală a fost restabilită ulterior pentru mărfuri care nu fac parte în mod oficial dintr-un regim de tranzit, dar care erau anterior în depozitare temporară sau erau plasate sub un regim special împreună cu mărfuri plasate oficial sub respectivul regim de transit;

d) în cazul mărfurilor plasate sub un alt regim special decât cel de tranzit și de zone libere sau în cazul mărfurilor aflate în depozitare temporară, dacă a fost comisă o eroare referitoare la informațiile din declarația vamală de încheiere a regimului sau a depozitării temporare, cu condiția ca eroarea să nu aibă niciun impact asupra încheierii regimului sau a încheierii depozitării temporare;

e) în cazul apariției unei datorii vamale în conformitate cu art. 89 alin. (1) lit. a), cu condiția ca persoana în cauză să informeze Serviciul Vamal cu privire la neconformitate fie înainte ca datoria vamală să fie notificată, fie înainte ca Serviciul Vamal să fi informat persoana respectivă că intenționează să efectueze un control.”.

80. Articolul 140 va avea următorul cuprins

”Articolul 140. Depunerea unei declarații sumare de intrare

(1) Mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Republicii Moldova sunt acoperite de o declarație sumară de intrare.

(2) Nu se depune declarație sumară de intrare:

a) în cazul mijloacelor de transport și al mărfurilor care se află la bordul acestora și care doar traversează spațiul aerian al teritoriului vamal al Republicii Moldova fără a se opri pe acest teritoriu; și

b) în alte cazuri justificate corespunzător având în vedere tipul de mărfuri sau trafic sau dacă acordurile internaționale impun acest lucru.

(3) Declarația sumară de intrare se depune la biroul vamal unde are loc prima intrare într-un anumit termen, anterior introducerii mărfurilor pe teritoriul vamal al Republicii Moldova.

(4) Serviciul Vamal poate permite ca declarația sumară de intrare să fie depusă la un alt birou vamal, cu condiția ca acel birou să comunice imediat biroului vamal unde are loc prima intrare sau să pună la dispoziția acestuia, prin mijloace electronice, datele necesare.

(5) Declarația sumară de intrare se depune de către transportator.

În pofida obligațiilor transportatorului, declarația sumară de intrare poate fi depusă și de una dintre persoanele următoare:

a) importatorul, destinatarul sau orice altă persoană în numele sau pe seama căreia acționează transportatorul;

b) orice persoană în măsură să prezinte mărfurile în cauză sau să asigure prezentarea acestora la biroul vamal de intrare.

(6) Declarația sumară de intrare conține datele necesare pentru analiza de risc în scopul securității și al siguranței.

(7) În anumite cazuri când nu toate datele menționate la alin.(6) pot fi obținute de la persoanele menționate la alin.(5), se poate solicita altor persoane care dețin respectivele date și au drepturi de a le furniza să facă acest lucru.

(8) Procedura și termenul de depunere a declarației sumare de intrare se stabilesc în Regulamentul privind punerea în aplicare a Codului vamal.

(9) Serviciul Vamal poate accepta ca sistemele de informații comerciale, portuare sau de transport să fie utilizate pentru depunerea unei declarații sumare de intrare, cu condiția ca acestea să conțină datele necesare pentru o astfel de declarație, iar respectivele date să fie disponibile într-un anumit termen, înainte ca mărfurile să fie introduse pe teritoriul vamal al Republicii Moldova.

(10) Serviciul Vamal poate accepta ca depunerea declarației sumare de intrare să fie înlocuită cu depunerea unei notificări și accesul la datele care trebuie să figureze într-o declarație sumară de intrare aflate în sistemul informatic al operatorului economic.”.

81. Se completează cu articolele 140¹-140³ cu următorul cuprins:

”**Articolul 140¹.** Analiza de risc

Biroul vamal menționat la art. 140 alin. (3), asigură, într-un anumit termen, efectuarea unei analize de risc, în special în scopul securității și siguranței, pe baza declarației sumare de intrare menționate la art. 140 alin. (3) sau a datelor menționate la art. 140 alin. (10) și ia măsurile necesare în funcție de rezultatele acestei analize de risc.

Articolul 140². Modificarea și invalidarea declarației sumare de intrare

(1) În baza unei cereri depuse de declarant, acestuia i se permite să modifice una sau mai multe date din declarația sumară de intrare ulterior depunerii acesteia.

(2) Nicio modificare nu mai este posibilă după una dintre următoarele acțiuni:

a) Serviciul Vamal a informat persoana care a depus declarația sumară de intrare că intenționează să verifice mărfurile;

b) Serviciul Vamal a stabilit că datele din declarația sumară de intrare sunt incorecte;

c) mărfurile au fost deja prezentate în vamă.

(3) Dacă mărfurile pentru care s-a depus o declarație sumară de intrare nu sunt introduse pe teritoriul vamal, Serviciul Vamal invalidează declarația:

a) la solicitarea declarantului; sau

b) după expirarea termenului de 200 de zile de la depunerea declarației.

Articolul 140³. Declarații depuse în locul unei declarații sumare de intrare

(1) Biroul vamal prevăzut la art.140 alin.(3) poate permite ca, în cazul mărfurilor pentru care, înainte de expirarea termenului pentru depunerea declarației sumare de intrare, se depune o declarație vamală, aceasta să fie depusă în locul declarației sumare de intrare. În acest caz, declarația vamală conține cel puțin datele care trebuie să figureze în declarația sumară de intrare. Până în momentul în care declarația vamală este acceptată în conformitate cu art. 171, aceasta are statutul de declarație sumară de intrare.

(2) Biroul vamal menționat la art.140 alin.(3) poate permite ca, în cazul mărfurilor pentru care, înainte de expirarea termenului pentru depunerea declarației sumare de intrare, se depune o declarație de depozitare temporară, aceasta să fie depusă în locul declarației sumare de intrare. Declarația respectivă conține cel puțin datele necesare pentru o declarație sumară de intrare. Până la momentul în care mărfurile declarate sunt prezentate la vamă în conformitate cu art. 145, declarația de depozitare temporară are statutul de declarație sumară de intrare.”.

82. La articolul 141 alineatul (2):

cuvintele „În cazul în care” se substituie cu cuvintele „Atunci când Serviciul Vamal”, iar cuvintele „Serviciul Vamal acordă” se substituie cu cuvintele „acesta poate acorda”.

alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Serviciul Vamal poate accepta ca sistemele portuare sau aeroportuare sau alte metode de informații disponibile să fie utilizate pentru a notifica sosirea mijloacelor de transport.”.

83. La articolul 142:

alineatul (1), enunțul ”Mărfurile introduse pe teritoriul vamal sunt supuse, de la data introducerii, unei supravegheri vamale și fac obiectul controalelor vamale.” se substituie cu enunțul ”Mărfurile care sunt introduse pe teritoriul vamal sunt supuse, de la data acestei introduceri, unei supravegheri vamale și pot face obiectul controalelor vamale.”

la alineatul (5), cuvântul „Deținătorul” se substituie cu cuvântul „Titularul”;
cuvântul „poate” se completează cu cuvântul „oricând”.

84. La articolul 143:

se completează cu alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

„(1¹) Introducerea mărfurilor într-o zonă liberă se efectuează direct, fie pe cale maritimă sau aeriană, fie pe cale terestră, fără a trece printr-o altă parte a teritoriului vamal, în cazul în care zona liberă se învecinează cu frontiera terestră dintre un stat membru și o țară terță.”;

la alineatul (2) ,textul ”alin.(1)” se completează cu textul ”și alin. (1¹)”;

la alineatul (4):

textul ”Alin.(1)” se completează cu textul ”și alin. (1¹)”;

cuvintele „conduce și cabluri” se substituie cu cuvintele „instalații de transport fixe”.

85. La articolul 145 alineatul (1):

textul „, imediat după sosirea lor la postul vamal” se substituie cu cuvintele „sunt prezentate în vamă imediat după sosirea lor la biroul vamal”.

textul ”sunt prezentate de către una dintre următoarele persoane:” se substituie cu textul ”sau într-o zonă liberă, de către una dintre persoanele următoare:”

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Mărfurile care sunt introduse pe teritoriul vamal pe cale maritimă sau aeriană și care rămân la bordul aceluiași mijloc de transport în vederea transportării se prezintă în vamă numai în portul sau la aeroportul unde sunt descărcate sau transbordate. Cu toate acestea, mărfurile introduse pe teritoriul vamal, care sunt descărcate și reîncărcate în aceleași mijloace de transport pe durata transportului respectiv pentru a permite descărcarea sau încărcarea altor mărfuri, nu sunt prezentate în vamă în port sau la aeroport.”

alineatele (4) și (5) vor avea următorul cuprins:

„(4) Persoana care prezintă mărfurile face referire la declarația sumară de intrare sau, în cazurile menționate la art. 140³, la declarația vamală sau la declarația de depozitare temporară depusă pentru respectivele mărfuri e, cu excepția cazului în care s-a acordat o derogare de la obligația de depunere a unei declarații sumare de intrare.

„(5) În cazul în care pentru mărfurile străine prezentate în vamă nu s-a depus o declarație sumară de intrare, și cu excepția cazului în care s-a acordat o derogare de la obligația de depunere a unei astfel de declarații, una dintre persoanele menționate la art. 140 alin. (5) depune imediat, fără a aduce atingere art. 140 alin. (7), o astfel de declarație sau, dacă autoritățile vamale permit, depune în schimb o declarație vamală sau o declarație de depozitare temporară. În situația în care, în astfel de circumstanțe, se depune o declarație vamală sau o declarație de depozitare temporară, declarația cuprinde cel puțin datele necesare pentru o declarație sumară de intrare.”

la alineatul (6) cuvintele „conduce și cabluri” se substituie cu cuvintele „instalații de transport fixe”.

86. Articolul 148 va avea următorul cuprins:

”Articolul 148. Mărfurile depozitate temporar

(1) Mărfurile străine sunt depozitate temporar din momentul prezentării lor în vamă.

(2) Mărfurile susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală aflate în situațiile prevăzute la art. 359 alin. (1) pot fi depozitate temporar din momentul suspendării acordării liberului de vamă pentru acestea sau reținerea lor.”.

87. Articolul 149:

la alineatul (3), textul ”alin. (1)” se completează cu textul ”sau alin. (3)”.

se completează cu alineatul (3¹) cu următorul cuprins:

„(3¹) Declarația de depozitare temporară include, cu excepția cazului în care s-a acordat o derogare de la obligația de depunere a unei declarații sumare, o referință a oricărei declarații sumare de intrare depuse pentru mărfurile prezentate în vamă, cu excepția cazului în care acestea sunt deja depozitate temporar sau se află sub un regim vamal și nu au părăsit teritoriul vamal al Republicii Moldova.”

la alineatul (4):

cuvintele ”Postul vamal” se substituie cu cuvintele ”Serviciul Vamal”;

la litera a) cuvintele ”la o declarație” se substituie cu cuvintele ”oricărei declarații”;

la litera b):

cuvintele ”un document” se substituie cu cuvintele ”un manifest sau un alt document”;

textul ”la o declarație sumară de intrare, dacă aceasta a fost depusă” se substituie cu textul ”a unei declarații sumare de intrare pentru mărfurile în cauză.”

alineatul (5) va avea următorul cuprins:

„(5) Serviciul Vamal poate accepta ca declarația de depozitare temporară să ia, de asemenea, una dintre următoarele forme:

a) o referință a oricărei declarații sumare de intrare depuse pentru mărfurile în cauză, completată de datele unei declarații de depozitare temporară;

b) un manifest sau un alt document de transport, cu condiția ca acesta să conțină datele unei declarații de depozitare temporară, inclusiv o referință a unei declarații sumare de intrare pentru mărfurile în cauză.”

se completează cu alineatul (6¹) cu următorul cuprins:

”(6¹) Serviciul Vamal poate accepta utilizarea sistemelor de informații comerciale, portuare sau de transport pentru depunerea unei declarații de depozitare temporară, cu condiția ca acestea să conțină datele necesare pentru o astfel de declarație și ca datele în cauză să fie disponibile în conformitate cu alin.(3).”.

88. La articolul 151 alineatul (1), cuvintele ”sau în alte spații” se substituie cu textul ”sau, în cazuri justificate, în alte spații”.

89. La articolul 152:

alineatul (1) se completează cu enunțul ”Condițiile în care este permisă exploatarea spațiilor de depozitare temporară sunt prevăzute în autorizație.”;

la alineatul (2) litera b), cuvintele ”pericol, pot deteriora alte mărfuri sau necesită dotări speciale” se substituie cu cuvintele ”pericol sau pot deteriora alte mărfuri sau necesită dotări speciale din alte motive”;

alineatul (10) va avea următorul cuprins:

”(10) Serviciul Vamal poate autoriza pe titularul autorizației să mute mărfuri depozitate temporar între diferitele spații de depozitare temporară, cu condiția ca astfel de mutări să nu crească riscul de fraudă, după cum urmează:

a) o astfel de mutare are loc sub responsabilitatea biroului vamal;

- b) o astfel de mutare intră sub incidența unei singure autorizații, eliberate unui operator economic autorizat pentru simplificări vamale; sau
- c) în alte cazuri de mutare.”.

90. La articolul 155:

în denumire, cuvintele ”Statutul vamal de mărfuri autohtone” se substituie cu cuvintele ”Prezumția statutului vamal de mărfuri autohtone”

alineatul (3) va avea următorul cuprins:

”(3) În anumite cazuri, mărfurile produse în întregime pe teritoriul vamal nu au statutul vamal de mărfuri autohtone dacă sunt obținute din mărfuri plasate sub regim de depozitare temporară sau de tranzit extern, de antrepozitare vamală, de admitere temporară sau de perfecționare activă.”.

91. La articolul 157:

la alineatul (1) litera c), după cuvintele ”regimurilor de” se completează cu textul ”tranzit intern,”;

la alineatul (3) litera c), după cuvintele ”uzului comercial” se completează cu cuvintele ”și care”;

se completează cu alineatul (1¹) cu următorul cuprins:

”(1¹) În cazurile prevăzute la art. 292 alin. (2) lit. b) - d), mărfurile își păstrează statutul vamal de mărfuri autohtone doar dacă acest statut este stabilit în anumite condiții și în modalitățile prevăzute de legislația vamală.”.

92. La articolul 158 litera a) se completează cu textul: ”, în măsura în care normele în materie de tranzit intern nu se aplică”.

93. Articolul 161 va avea următorul cuprins:

„Articolul 161. Subdiviziunile Serviciului Vamal competente pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal

(1) În cazul în care nu există dispoziții contrare în legislație, Serviciul Vamal stabilește amplasarea și competența birourilor vamale situate pe teritoriul său.

(2) Serviciul Vamal asigură pentru aceste birouri programe oficiale de lucru cu publicul rezonabile și adecvate, ținând cont de natura traficului și de mărfurile sau de regimul vamal sub care trebuie plasate, astfel încât fluxul de trafic internațional să nu fie nici încetinit și nici perturbat.”.

(3) Cu excepția cazurilor când există dispoziții contrare, biroul vamal competent pentru plasarea mărfurilor sub un regim vamal este biroul vamal responsabil de locul unde mărfurile sunt prezentate în vamă.”.

94. Articolul 162 va avea următorul cuprins:

”Articolul 162. Conținutul unei declarații vamale standard

Declarațiile vamale standard conțin toate datele necesare pentru aplicarea dispozițiilor ce reglementează regimul vamal pentru care se declară mărfurile. Procedura de procesare prin sistemele electronice a declarației vamale standard se stabilește de Serviciul Vamal.”

95. La articolul 163:

alineatul (1) se completează cu enunțul ”Documentele justificative pentru formalitățile nevamale aplicabile pe teritoriul Republicii Moldova sunt considerate a se afla în posesia declarantului și la dispoziția Serviciului Vamal în momentul depunerii declarației vamale, cu condiția ca acesta să poată obține datele necesare prin intermediul mediului național aferent ghișeului unic pentru vămi. Schimbul electronic de informații între sistemele informaționale ale Serviciului Vamal, ale autorităților competente partenere și ale operatorilor economici se stabilește de Guvern.”;

alineatul (3) va avea următorul cuprins:

”(3) În cazuri specifice, operatorii economici pot întocmi documentele justificative, cu condiția să fie autorizați în acest sens de Serviciul Vamal.”.

96. La articolul 166:

la alineatul (1), cuvintele „subdiviziunea competentă a Serviciului Vamal” se substituie cu cuvintele „biroul vamal competent”;

la alineatul (4):

cuvintele ”oricare dintre” se exclude;

litera b) se completează cu cuvântul ”și”;

se completează cu alineatul (5¹) cu următorul cuprins:

”(5¹) În cazul înscrierii în evidențele declarantului în conformitate cu art. 177, dacă declarația suplimentară are caracter general, periodic sau recapitulativ, iar operatorul economic este autorizat, în cadrul autoevaluării, să calculeze cuantumul drepturilor de import și export de plătit, fie respectivul titular al autorizației depune declarația suplimentară, fie Serviciul Vamal poate permite ca declarațiile suplimentare să fie puse la dispoziție prin acces electronic direct în sistemul titularului autorizației.”.

97. La articolul 169 alineatul (4) se completează cu litera c) cu următorul cuprins:

”c) persoanele stabilite într-o țară al cărei teritoriu este adiacent teritoriului vamal al Republicii Moldova și care prezintă mărfurile care fac obiectul declarației vamale, cu condiția ca țara în care persoana este stabilită să acorde avantaje reciproce persoanelor stabilite pe teritoriul vamal al Republicii Moldova.”;

la alineatul (5), cuvintele ”de către declarant” se exclud.

98. La articolul 172:

alineatul (1), cuvintele ”În baza” se substituie cu textul ”Declarantului i se permite, în baza”;

alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

”(2) Modificarea prevăzută la alin. (1) nu poate fi permisă în cazul în care cererea este depusă după ce Serviciul Vamal:

- a) fie a informat declarantul despre intenția sa de a proceda la verificarea mărfurilor;
- b) fie a stabilit că datele din declarația vamală sunt incorecte;
- c) fie a acordat mărfurilor liberul de vamă.

(3) La solicitarea declarantului, în termen de 3 ani de la data acceptării declarației vamale, modificarea declarației vamale poate fi permisă după acordarea liberului de vamă pentru mărfuri pentru ca declarantul să își respecte obligațiile referitoare la plasarea mărfurilor sub regimul vamal în cauză.”.

99. La articolul 173:

la alineatul (1), literele a) și b) vor avea următorul cuprins:

”a) în cazul în care acestea sunt asigurate că mărfurile sunt plasate imediat sub un alt regim vamal;

b) în cazul în care acestea sunt asigurate că, în urma unor circumstanțe speciale, plasarea mărfurilor sub regimul vamal pentru care au fost declarate nu se mai justifică.”

la alineatul (3) după cuvintele ”liberului de vamă” se completează cu cuvintele ”pentru mărfuri”.

100. Se completează cu articolele 176¹-176⁴ cu următorul cuprins:

”Articolul 176¹. Autoevaluarea

(1) În baza unei cereri, Serviciul Vamal poate autoriza un operator economic să efectueze anumite formalități vamale care sunt în sarcina Serviciului Vamal în vederea stabilirii cuantumului drepturilor de import și de export datorate, precum și să desfășoare anumite controale sub supraveghere vamală.”

(2) Solicitantul autorizației menționate la alin. (1) trebuie să fie operator economic autorizat pentru simplificări vamale.

Articolul 176². Stabilirea cuantumului drepturilor de import și de export de plătit

(1) Atunci când un operator economic este autorizat să stabilească cuantumul drepturilor de import și de export de plătit, în conformitate cu art. 176¹ alin. (1), operatorul respectiv stabilește, la sfârșitul perioadei fixate în autorizație de Serviciul Vamal, cuantumul drepturilor de import și de export de plătit pentru perioada respectivă, în conformitate cu normele prevăzute în autorizație.

(2) În termen de 10 zile de la sfârșitul perioadei fixate de Serviciul Vamal în autorizație, titularul autorizației în cauză prezintă biroului vamal de supraveghere detalii referitoare la cuantumul stabilit în conformitate cu alin. (1). Datoria vamală se consideră notificată în momentul în care se prezintă detaliile respective.

(3) Titularul autorizației plătește cuantumul menționat la alin. (2) în perioada prevăzută în autorizație și cel târziu în termenul prevăzut la art. 113.

Articolul 176³. Condițiile pentru acordarea de autorizații pentru autoevaluare

În cazul în care un solicitant menționat la art. 176¹ alin. (2) este titularul unei autorizații pentru înscrierea în evidențele declarantului, autoevaluarea este autorizată cu condiția ca cererea de autoevaluare să se refere la regimurile vamale menționate la art. 179 alin. (2) sau la reexport.

Articolul 176⁴. Formalitățile și controalele vamale în cazul autoevaluării

Titularii de autorizații pentru autoevaluare pot fi autorizați să efectueze, sub supraveghere vamală, controale privind respectarea prohibițiilor și restricțiilor, astfel cum se specifică în autorizație.”.

101. La articolul 178:

la alineatul (2) litera c), cuvintele ”subdiviziunea Serviciului Vamal care asigură supravegherea” se substituie cu cuvintele ”biroul vamal de supraveghere”;

la alineatul (3), cuvintele ”care asigură supravegherea” se substituie cu cuvintele ”de supraveghere”.

102. La articolul 179 alineatul (5) litera b) va avea următorul cuprins:

”b) biroul vamal de export este și biroul vamal de ieșire sau biroul vamal de export și biroul vamal de ieșire au luat măsuri care să garanteze că mărfurile fac obiectul supravegherii vamale la ieșire.”.

103. La articolul 184 alineatul (2), textul ”, dar nu se limitează numai la aceasta” se exclud.

104. La articolul 185 alineatul (2), cuvintele ”unei forțe majore” se substituie cu cuvintele ”unui caz fortuit sau de forță majoră”.

105. La articolul 186:

la alineatul (1), cuvintele ”Atunci când” se substituie cu cuvintele ”În cazul în care”; textul ”întrunite,” se completează cu cuvintele ”și cu condiția ca”;

după cuvântul ”unor” se completează cu cuvintele ”măsuri de”.

la alineatul (2), cuvintele ”rezonabil și” se completează cu cuvintele ”în cazul în care”.

106. Articolul 187 se completează cu alineatul (5) cu următorul cuprins:

”(5) În anumite cazuri, acordarea liberului de vamă nu este condiționată de constituirea unei garanții în ceea ce privește mărfurile care fac obiectul unei solicitări de alocare a unui contingent tarifar.”.

107. La articolul 189 alineatul (1) punctul 3), după cuvintele ”termen de” se completează cu cuvintele ”până la”.

108. La articolul 191 alineatul (1), după cuvântul ”străine” se completează cu cuvintele ”și cele care sunt plasate sub regimul de destinație finală”.

109. La articolul 192:

alineatul (1) va avea următorul cuprins:

”(1) Mărfurile străine destinate introducerii pe piața Republicii Moldova sau pentru uz sau consum personal pe teritoriul vamal fac obiectul punerii în liberă circulație.”;

alineatul (2) va avea următorul cuprins:

”(2) Punerea în liberă circulație implică:

- a) perceperea drepturilor de import datorate;
- b) perceperea, dacă este cazul, a altor plăți prevăzute de legislație;
- c) aplicarea de măsuri de politică comercială, precum și de măsuri de prohibiție sau restricție, cu condiția ca acestea să nu fi fost aplicate într-un stadiu anterior; și
- d) îndeplinirea altor formalități prevăzute pentru importul de mărfuri.”.

110. La articolul 193 alineatul (4), litera b) se completează cu cuvântul ”sau”.

111. La articolul 194:

la alineatul (1), cuvintele ”care anterior a efectuat exportul” se substituie cu cuvântul ”interesată”;

se completează cu alineatul (2¹) cu următorul cuprins:

”(2¹) Termenul de trei ani menționat la alin. (1) poate fi depășit pentru a lua în considerare împrejurările speciale.”;

alineatul (3) va avea următorul cuprins:

”(3) În cazul în care mărfurile reintroduse au fost, anterior exportului lor de pe teritoriul vamal, puse în liberă circulație cu scutire sau reducere de taxe vamale datorită destinației lor finale, acestora li se acordă scutirea de taxe în conformitate cu alineatul (1) numai în măsura în care ele urmează să fie puse în liberă circulație pentru aceeași destinație finală.”;

la alineatul (4):

cuvântul ”respective” se substituie cu cuvintele ”prevăzute la alin. (3)”;

cuvântul ”restituire” se substituie cu cuvântul ”rambursare”.

112. La articolul 195, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

”(1) Art. 194 se aplică pentru produsele prelucrate care au fost inițial reexportate în afara teritoriului vamal al Republicii Moldova sub regim de perfecționare activă.”.

113. Articolul 198 punctul 3) va avea următorul cuprins:

”)3) produse alcoolice – produsele (bere, vinuri, aperitive pe bază de vin sau alcool, rachiiuri, lichioruri sau băuturi spirtoase, etc.) (codurile NC- 2203-2208).”.

114. La articolul 202:
la litera c), cuvintele „destinate activității” se exclud;
la litera d), textul „bunuri folosite pentru exercitarea meseriei sau profesiei” se substituie cu textul „articolele folosite în exercitarea unei ocupații sau profesii”.

115. Articolul 213 va avea următorul cuprins
”**Articolul 213.** Obiectul scutirii
(1) Sunt scutite de taxa vamală în condițiile art. 214–216 bunurile personale dobândite prin moștenire de o persoană fizică stabilită pe teritoriul vamal.
(2) În sensul alin. (1), „bunuri personale” înseamnă toate bunurile menționate la art. 198 alin. (1) lit. c), care constituie patrimoniul persoanei decedate.”.

116. La articolul 214:
la litera c), cuvintele „destinate activității” se exclud;
la litera d), cuvintele „bunuri folosite pentru exercitarea meseriei sau profesiei” se substituie cu cuvintele „articolele folosite în exercitarea unei ocupații sau profesii”.

117. La articolul 278, litera b), cuvintele ”antrepozitul vamal” se substituie cu cuvintele ”antrepozitarea vamală”.

118. La articolul 279:
la alineatul (5), litera d) va avea următorul cuprins:
”d) în cazul regimului de admitere temporară sau de perfecționare activă, persoanele utilizează mărfurile sau asigură utilizarea acestora, sau desfășoară operațiuni de prelucrare sau asigură desfășurarea lor.”
se completează cu alineatul (9) și (10) cu următorul cuprins:
”(9) În cazul în care se dovedește că interesele esențiale ale producătorilor riscă să fie afectate, se efectuează o verificare a condițiilor economice.
(10) Serviciul Vamal poate permite ca o cerere de reînnoire sau de modificare a unei autorizații prevăzute la art. 279 alin. (1) să fie depusă sub formă scrisă.”.

119. Se completează cu articolul 279¹ cu următorul cuprins:
”**Articolul 279¹.** Verificarea condițiilor economice
(1) În cazul în care, în urma unei cereri pentru o autorizație menționată la art. 279 alin. (1) lit. a), este necesară o verificare a condițiilor economice în conformitate cu art. 279 alin. (9), Serviciul Vamal transmite dosarul, fără întârziere, Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării, cu informarea Ministerului Finanțelor, solicitând efectuarea verificării respective.
(2) În cazul în care, după eliberarea unei autorizații pentru utilizarea unui regim de perfecționare, Serviciul Vamal stabilește că interesele esențiale ale producătorilor din Republica Moldova riscă să fie afectate de folosirea autorizației respective, aceasta

transmite dosarul Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării, cu informarea Ministerului Finanțelor, solicitând o verificare a condițiilor economice.

(3) Verificarea condițiilor economice poate avea loc și la inițiativa Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării, în cazul în care acesta deține dovezi potrivit cărora interesele esențiale ale producătorilor naționali riscă să fie afectate de utilizarea unei autorizații.

(4) Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, în coordonare cu Ministerul Finanțelor, instituie o Comisie interinstituțională de experți, compusă din reprezentanți ai autorităților publice competente și, după caz, ai asociațiilor reprezentative ale producătorilor, care oferă consultanță privind îndeplinirea sau neîndeplinirea condițiilor economice.

(5) Concluziile la care s-a ajuns referitor la condițiile economice trebuie să fie luate în considerare de Serviciul Vamal și de orice altă autoritate care tratează cereri sau autorizații similare. În concluzii se poate specifica faptul că situația supusă examinării este unică și nu poate servi, prin urmare, ca precedent pentru alte cereri sau autorizații.

(6) Dacă s-a ajuns la concluzia că nu mai sunt îndeplinite condițiile economice, Serviciul Vamal revocă autorizația respectivă. Revocarea produce efect la cel mult un an de la data comunicării deciziei de revocare către titularul autorizației.”.

120. Se completează cu articolul 285¹ cu următorul cuprins:

”Articolul 285¹. Schimbul standardizat de informații

(1) Serviciul Vamal asigură schimbul de informații relevante privind mărfurile plasate sub regimuri vamale speciale, inclusiv perfecționare activă și perfecționare pasivă, prin utilizarea sistemelor electronice de prelucrare a datelor.

(2) În cazul operațiunilor care implică autorități vamale ale altor state, Serviciul Vamal asigură schimbul de informații cu aceste autorități, în conformitate cu acordurile internaționale la care Republica Moldova este parte.

(3) Serviciul Vamal stabilește, categoriile de date, structura și procedura de schimb al informațiilor necesare supravegherii și controlului regimurilor vamale speciale.

(4) În cazul în care declarațiile vamale sau notificările aferente unui regim vamal fac referire la date sau documente generate în cadrul sistemelor prevăzute la alin. (1), aceste date se înregistrează și se pun la dispoziția autorităților vamale competente prin intermediul sistemelor electronice.

(5) Titularul autorizației are dreptul, la cerere, să obțină informații actualizate privind datele înregistrate în sistemele electronice referitoare la operațiunile desfășurate în cadrul regimurilor speciale.”.

121. La articolul 286:

la alineatul (3):

cuvintele ”Postul vamal de plecare ia” se substituie cu cuvintele ”Serviciul Vamal ia”;

textul ”, inclusiv prin încasarea drepturilor de import care se impun” se exclude; se completează cu alineatul (3¹) cu următorul cuprins:

”(3¹) Cu excepția cazului în care există dispoziții contrare, încheierea regimului vamal trebuie să aibă loc într-un anumit termen.”;

se completează cu alineatele (6) și (7) cu următorul cuprins:

”(6) În cazul în care mărfurile plasate sub regimul de admitere temporară sunt ulterior plasate sub un regim vamal care permite să se încheie regimul de admitere temporară în conformitate cu art. 286 alin. (1), declarația vamală pentru regimul vamal ulterior, cu excepția carnetului ATA/CPD, trebuie să conțină mențiunea „AT” și numărul autorizației relevante, dacă este cazul.

(7) În cazul în care mărfurile plasate sub regimul de admitere temporară sunt reexportate în conformitate cu art. 335 alin. (1), o declarație de reexport, alta decât declarația prin intermediul carnetului ATA/CPD, conține informațiile menționate la alin. (1).”.

122. La articolul 287, alineatul (2) se abrogă.

123. La articolul 290:

alineatul (3), cuvântul ”Mărfurile” se substituie cu textul ”Cu excepția cazului în care există dispoziții contrare, mărfurile”;

alineatul (4) va avea următorul cuprins:

”(4) Cu condiția ca regimul să se deruleze corespunzător, în special în ceea ce privește supravegherea vamală, Serviciul Vamal autorizează, în baza unei cereri, următoarele:

a) utilizarea mărfurilor echivalente în cadrul regimurilor vamale de antrepozitare vamală, zone libere, destinație finală și prelucrare;

b) utilizarea, în anumite cazuri, a mărfurilor echivalente în cadrul regimului de admitere temporară.

c) în cazul regimului de perfecționare activă, exportul produselor prelucrate obținute din mărfuri echivalente înaintea importului de mărfuri pe care le înlocuiesc;

d) în cazul regimului de perfecționare pasivă, importul produselor prelucrate obținute din mărfuri echivalente înainte de exportul mărfurilor pe care le înlocuiesc.”.

124. La articolul 291:

la alineatul (1), cuvântul ”transportul” se substituie cu cuvântul ”circulația”;

la alineatul (3):

cuvintele ”Transportul prevăzut” se substituie cu cuvintele ”Circulația prevăzută”;

la punctul 1), cuvintele ”prevăzut de prezentul cod” se substituie cu cuvântul ”extern”;

punctul 3) va avea următorul cuprins:

”3) în conformitate cu Convenția ATA/ Convenția de la Istanbul, atunci când are loc un tranzit;”

se completează cu punctul 6) cu următorul cuprins:

„6) sub acoperirea formularului 302 prevăzut în cadrul acordului între părțile Tratatului Atlanticului de Nord privind statutul forțelor acestora, semnat la Londra la 19 iunie 1951.”.

125. La articolul 292:

alineatul (2):

litera c) va avea următorul cuprins:

”c) în conformitate cu Convenția ATA/Convenția de la Istanbul, atunci când are loc un tranzit;”;

se completează cu litera e) cu următorul cuprins:

„e) sub acoperirea formularului 302, astfel cum este prevăzut în cadrul acordului între părțile Tratatului Atlanticului de Nord privind statutul forțelor acestora, semnat la Londra la 19 iunie 1951.”;

se completează cu alineatele (3) și (4) cu următorul conținut:

„(3) În cazul în care un transport prevăzut la alin. (2) lit. e) se efectuează în parte prin trecerea pe teritoriul unei țări terțe, controalele și formalitățile inerente formularului nr. 302 se aplică la punctele prin care transportul părăsește provizoriu teritoriul vamal și intră din nou pe acest teritoriu.

(4) Atunci când se constată că, în cursul sau cu ocazia unui transport efectuat sub acoperirea formularului nr. 302, s-a comis o infracțiune sau o neregularitate, recuperarea drepturilor și a altor eventuale impuneri exigibile se efectuează în conformitate cu dispozițiile naționale, fără a aduce atingere exercitării acțiunilor penale.”.

126. Articolul 298:

alineatul (3) se completează cu cuvintele „fără a fi necesar un efort administrativ disproporționat în raport cu nevoile persoanei vizate”;

alineatul (6) se completează cu textul ”, precum și pentru transportul de mărfuri pe calea aeriană și maritimă, în cazul în care un document electronic de transport nu este utilizat ca declarație de tranzit”;

se completează cu alineatul (7) cu următorul cuprins:

„(7) Statutul de destinatar agreeat menționat la alin. (1) lit. b) se acordă numai solicitanților care declară că vor primi regulat mărfuri care au fost plasate sub un regim de tranzit.”.

127. La articolul 300 alineatele (2) și (3), cuvintele ”antrepozit vamal” se substituie cu cuvintele ”antrepozitare vamală”.

128. La articolul 301, alineatul (1) va avea următorul cuprins:
”(1) Perioada în care mărfurile pot rămâne sub regimul de depozitare nu este limitată.”

129. La articolul 302:
alineatul (1) va avea următorul cuprins:
”(1) Sub regim de antrepozitare vamală, mărfurile străine pot fi depozitate în spații sau în orice alte amplasamente autorizate pentru acest regim de către Serviciul Vamal și sub supraveghere vamală (denumite în continuare antrepozite vamale).”;
alineatul (2) va avea următorul cuprins:
”(2) Antrepozitele vamale pot fi utilizate pentru antrepoziterea vamală a mărfurilor de către orice persoană („antrepozit vamal public”) sau pentru depozitarea mărfurilor de către titularul unei autorizații de antrepozitare vamală („antrepozit vamal privat”).”;
la alineatul (4), cuvintele ”antrepozit vamal” se substituie cu cuvintele ”antrepozitare vamală”.

130. La articolul 303 alineatul (2), cuvintele ”antrepozit vamal” se substituie cu cuvintele ”antrepozitare vamală”.

131. La articolul 304 alineatul (1) litera b) și alineatul (3), cuvintele ”antrepozit vamal” se substituie cu cuvintele ”antrepozitare vamală”.

132. La articolul 311, alineatul (2) va avea următorul cuprins:
”(2) Zonele libere sunt împrejmuite. Perimetrul și punctele de acces și de ieșire ale unei zone libere sunt supuse supravegherii vamale.”.

133. Articolul 312 se completează cu alineatul (4) cu următorul cuprins:
”(4) Serviciul Vamal poate interzice desfășurarea unei activități într-o zonă liberă persoanelor care nu oferă garanțiile necesare cu privire la respectarea dispozițiilor vamale.”.

134. La articolul 314 alineatul (1), textul ”antrepozitate, transportate,” se substituie cu textul ”depozitate, deplasate,”.

135. La articolul 315 alineatul (1) cuvintele ”de admitere temporară” se completează cu cuvintele ”sau de destinație finală”.

136. La articolul 323 alineatul (1), cuvintele ”drepturi de import” se substituie cu cuvintele ”taxe vamale”;
se completează cu alineatele (7) și (8) cu următorul cuprins:

”(7) În situația în care mărfurile se pretează la utilizări repetate și Serviciul Vamal consideră acest lucru adecvat pentru evitarea abuzurilor, supravegherea vamală continuă pentru o perioadă care nu depășește doi ani de la data primei utilizări a acestora în scopurile prevăzute pentru aplicarea scutirii sau a reducerii de taxe.

(8) Supravegherea vamală exercitată în cadrul regimului de destinație finală se încheie în oricare dintre cazurile următoare:

a) în cazul în care mărfurile au fost utilizate în scopul prevăzut în cererea de scutire sau de reducere de taxe;

b) în cazul în care mărfurile au fost scoase de pe teritoriul vamal al Republicii Moldova, distruse sau abandonate în favoarea statului;

c) în cazul în care mărfurile au fost utilizate în alte scopuri decât cele prevăzute în cererea de scutire sau de reducere de taxe și în care acestea au fost plătite.”.

137. La articolul 329, alineatul (3), cuvintele ”Biroul vamal” se substituie cu cuvintele ”Serviciul Vamal”.

138. Se completează cu articolul 332² cu următorul cuprins:

”**Articolul 332².** Analiza de risc

Biroul vamal la care se depune declarația prealabilă la ieșire menționată la art. 331¹ asigură efectuarea, într-un anumit termen, a unei analize de risc, în principal în ceea ce privește securitatea și siguranța, pe baza respectivei declarații, și ia măsurile necesare în funcție de rezultatele acestei analize de risc.”.

139. Se completează cu articolele 333¹ și 333² cu următorul cuprins:

”**Articolul 333¹** Depunerea unei declarații prealabile la ieșire

(1) Mărfurile care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal sunt acoperite de o declarație prealabilă la ieșire care urmează să fie depusă la biroul vamal competent într-un anumit termen înainte de scoaterea mărfurilor de pe teritoriul vamal.

(2) Obligația prevăzută la alin. (1) nu se aplică:

a) în cazul mijloacelor de transport și al mărfurilor care se află la bordul acestora și care doar traversează apele teritoriale sau spațiul aerian al teritoriului vamal fără a se opri pe acest teritoriu; sau

b) în anumite alte cazuri justificate corespunzător având în vedere tipul de mărfuri sau trafic sau dacă acordurile internaționale impun acest lucru.

(3) Declarația prealabilă la ieșire ia una dintre formele următoare:

a) o declarație vamală, în cazul în care mărfurile care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal sunt plasate sub un regim vamal pentru care o astfel de declarație se cere;

b) o declarație de reexport conform art. 335;

c) o declarație sumară de ieșire în conformitate cu art. 336.

Declarația prealabilă la ieșire conține datele necesare pentru analiza de risc în ceea ce privește securitatea și siguranța.

Articolul 333². Delegare de competență

Termenul specific menționat la art. 333¹ alin. (1), în care trebuie depusă declarația prealabilă la ieșire înainte de scoaterea mărfurilor de pe teritoriul vamal, luând în considerare tipul de trafic, precum și cazurile specifice în care se acordă o derogare de la obligația de a depune o declarație prealabilă la ieșire, în conformitate cu art. 333¹ alin. (2) lit. b) sunt stabilite de Guvern.”.

140. La articolul 335, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

”(1) Mărfurile străine care urmează să fie scoase de pe teritoriul vamal sunt supuse unei declarații de reexport care trebuie depusă la biroul vamal competent.”.

141. Articolul 336:

la alineatul (1), cuvintele ”teritoriul vamal” se completează cu cuvintele ”și nu a fost depusă o declarație vamală sau o declarație de reexport în calitate de declarație prealabilă de ieșire”;

se completează cu alineatele (4) și (5) cu următorul cuprins:

”(4) Serviciul Vamal poate accepta ca sistemele informatice comerciale, portuare sau de transport să poată să fie utilizate pentru depunerea unei declarații sumare de ieșire, cu condiția ca acestea să conțină datele necesare pentru o astfel de declarație, iar respectivele date să fie disponibile într-un anumit termen, înainte ca mărfurile să fie scoase de pe teritoriul vamal.

(5) Serviciul Vamal poate accepta ca depunerea declarației sumare de ieșire să fie înlocuită cu depunerea unei notificări și acordarea accesului la datele care trebuie să figureze într-o declarație sumară de ieșire aflate în sistemul informatic al operatorului economic.”.

142. Articolul 338 va avea următorul cuprins:

”**Articolul 338. Depunerea unei notificări de reexport**

(1) În situația în care mărfurile străine menționate la art. 335 alin. (3) lit. b) și c) sunt scoase de pe teritoriul vamal și se acordă o derogare de la obligația de a depune o declarație sumară de ieșire pentru respectivele mărfuri, se depune o notificare de reexport.

(2) Notificarea de reexport se depune la biroul vamal de ieșire a mărfurilor de către persoana responsabilă de prezentarea mărfurilor la ieșire în conformitate cu art. 333 alin. (3).

(3) Notificarea de reexport conține datele necesare pentru a descărca regimul de zonă liberă sau pentru a încheia depozitarea temporară.

(4) Serviciul Vamal poate accepta ca sistemele informatice comerciale, portuare sau de transport să poată să fie utilizate pentru depunerea unei notificări de reexport, cu condiția ca acestea să conțină datele necesare pentru o astfel de notificare, iar respectivele date să fie disponibile înainte ca mărfurile să fie scoase de pe teritoriul vamal

(5) Serviciul Vamal poate accepta ca depunerea notificării de reexport să fie înlocuită cu depunerea unei notificări și acordarea accesului la datele care trebuie să figureze într-o notificare de reexport aflate în sistemul informatic al operatorului economic.”.

143. Se completează cu articolul 339¹ cu următorul cuprins:

”Articolul 339¹. Scutirea de drepturi de export pentru mărfuri autohtone exportate temporar

Fără a aduce atingere art. 329, mărfurile autohtone care sunt exportate temporar în afara teritoriului vamal beneficiază de o scutire de drepturi de export cu condiția reimportării lor.”.

144. Articolul 341 va avea următorul cuprins:

”Articolul 341. Gestionarea riscurilor și controale vamale

(1) Serviciul Vamal poate efectua orice control vamal pe care îl consideră necesar. Controalele vamale pot consta, în special, în examinarea mărfurilor, prelevarea de probe, verificarea corectitudinii și a caracterului complet ale informațiilor furnizate într-o declarație sau o notificare, precum și a existenței, autenticității, corectitudinii și valabilității documentelor, în examinarea contabilității operatorilor economici și a altor evidențe, controlul mijloacelor de transport, inspectarea bagajelor și a altor mărfuri transportate de către persoane sau aflate asupra acestora și în efectuarea de anchete oficiale sau alte acțiuni similare. Astfel de controale pot fi efectuate în zonele de control vamal, la sediul sau spațiile deținătorului mărfurilor sau ale reprezentantului său, ale oricărei persoane implicate, direct sau indirect, cu titlu profesional, în aceste operațiuni sau ale oricărei persoane care dispune de documentele și datele respective din motive profesionale.

(2) Controalele vamale, altele decât verificările prin sondaj, se bazează în principal pe analiza de risc, efectuată inclusiv prin utilizarea tehnicilor de prelucrare electronică a datelor, cu scopul de a identifica și a evalua riscurile și de a elabora contramăsurile necesare, pe baza criteriilor stabilite la nivel național, și, în măsura în care este posibil, la nivel internațional.

(3) Controalele vamale se efectuează într-un cadru de gestionare a riscurilor, care stabilește criterii de risc, măsuri de control și domenii de control prioritare, la nivel național.

Controalele bazate pe analiza de risc se efectuează fără a aduce atingere altor controale efectuate în conformitate cu alin. (1) sau cu alte dispoziții în vigoare.

(4) Serviciul Vamal recurge la gestionarea riscurilor pentru a identifica diferitele niveluri de risc asociate mărfurilor, inclusiv mijloacelor de transport, și persoanelor supuse controlului vamal sau supravegherii vamale, precum și pentru a stabili dacă acestea vor fi supuse unor controale vamale specifice și, în caz afirmativ, locul în care se vor efectua aceste controale.

(5) Gestionarea riscurilor trebuie să includă activități precum colectarea de date și informații, analiza și evaluarea riscurilor, stabilirea și luarea măsurilor necesare, precum și monitorizarea și revizuirea periodică a acestor procese și a rezultatelor obținute, pe baza surselor naționale și internaționale

(6) Serviciul Vamal face schimb de informații privind riscurile și rezultatele analizei de risc cu autoritățile vamale ale țărilor străine în următoarele situații:

a) estimează că riscurile respective sunt semnificative și impun un control vamal, iar rezultatele controlului indică faptul că evenimentul care generează riscurile s-a produs; sau

b) rezultatele controlului nu indică faptul că evenimentul care generează riscurile s-a produs, dar Serviciul Vamal consideră că probabilitatea producerii lui este mare.

(7) La stabilirea criteriilor de risc, a măsurilor de control și a domeniilor de control prioritare se țin cont de următoarele elemente:

a) proporționalitatea în raport cu riscul;
b) urgența necesității de aplicare a controalelor;
c) impactul probabil asupra fluxurilor comerciale, asupra bugetului de stat și asupra resurselor pentru control.

(8) Criteriile de risc menționate la alin. (3) cuprind toate elementele următoare:

a) o descriere a riscurilor;
b) factorii sau indicatorii de risc care trebuie utilizați pentru selectarea mărfurilor sau a operatorilor economici care urmează a fi supuși unor controale vamale;
c) natura controalelor vamale pe care trebuie să le efectueze autoritățile vamale;
d) durata de aplicare a controalelor vamale menționate la litera (c).

(9) Domeniile de control prioritare trebuie să acopere anumite regimuri vamale, tipuri de mărfuri, rute de trafic, moduri de transport sau anumite persoane care fac obiectul unor niveluri ridicate de analiză de risc și de controale vamale într-o anumită perioadă, fără a aduce atingere altor controale efectuate în mod obișnuit de Serviciul Vamal.

(10) Procedura de gestionare a riscurilor se stabilește de Serviciul Vamal.

145. La articolul 342 alineatul (2), cuvintele ”depozitarea mărfurilor” se completează cu cuvintele ”și destinația finală a mărfurilor”.

146. Articolul 345 se completează cu enunțul: ”Astfel de controale pot fi efectuate la sediul titularului mărfurilor sau al reprezentantului său, al oricărei persoane implicate direct sau indirect, cu titlu profesional, în aceste operațiuni, sau al oricărei persoane care dispune de documentele și datele respective din motive profesionale.”.

147. La Titlul IX, Capitolul IV va avea următorul cuprins:

**„Capitolul IV ASIGURAREA RESPECTĂRII DREPTURILOR DE
PROPRIETATE INTELECTUALĂ**

Articolul 359. Obiectul și domeniul de aplicare

(1) Prezentul capitol stabilește condițiile și procedurile de intervenție a Serviciului Vamal, în cazul în care mărfurile susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală sunt sau ar fi trebuit să fie supuse supravegherii vamale sau controlului vamal, în special în ceea ce privește mărfurile aflate în următoarele situații:

- a) atunci când sunt declarate pentru punerea în liberă circulație, export sau reexport;
- b) la intrarea sau părăsirea teritoriului vamal;
- c) atunci când fac obiectul unei proceduri suspensive sau sunt plasate într-o zonă liberă sau într-un antrepozit vamal.

(2) Prezentul capitol nu se aplică:

- a) mărfurilor care au fost puse în liberă circulație în cadrul regimului destinației finale;
- b) mărfurilor fără caracter comercial aflate în bagajele personale ale călătorilor;
- c) mărfurilor care au fost fabricate cu consimțământul titularului de drepturi și nici mărfurilor fabricate de o persoană autorizată în mod corespunzător de un titular de drepturi să fabrice o anumită cantitate de mărfuri, în exces față de cantitățile asupra cărora se convenise de către respectiva persoană și titularul de drepturi.

Articolul 360. Noțiuni

În sensul prezentului capitol:

1) *drept de proprietate intelectuală* – drept asupra:

- a) obiectelor de proprietate industrială (invenții, soiuri de plante, topografii a unui circuit integrat, mărci, desene sau modele industriale, indicații geografice, denumiri de origine și specialități tradiționale garantate);
- b) obiectelor dreptului de autor (opere literare, artistice și științifice) și ale drepturilor conexe (interpretări, fonograme, videograme și emisiuni ale organizațiilor de difuziune);
- c) denumirii comerciale, în măsura în care este protejat de un drept de proprietate intelectuală.

2) *mărfuri contrafăcute* înseamnă:

- a) mărfuri care fac obiectul unui act de încălcare a drepturilor asupra mărcii și pe care este aplicat fără autorizare un semn identic cu o marcă înregistrată în mod corespunzător pentru același tip de mărfuri sau care nu pot fi distinse, în aspectele lor esențiale, de o astfel de marcă;
- b) mărfuri care fac obiectul unui act de încălcare a unei indicații geografice, denumiri de origine și specialități tradiționale garantate și care sunt desemnate sau sunt descrise printr-o denumire sau un termen protejat referitor la respectivele drepturi de proprietate intelectuală;
- c) orice ambalaj, etichetă, autocolant, broșură, instrucțiuni de utilizare, document de garanție sau alt element similar, prezentate chiar și separat, care fac obiectul unei intervenții pentru încălcarea drepturilor asupra mărcii, a unei indicații geografice,

denumiri de origine sau specialități tradiționale garantate și care includ un semn, un nume sau un termen care este identic cu o marcă înregistrată în mod corespunzător, cu o indicație geografică protejată, o denumire de origine protejată sau o specialitate tradițională garantată, sau care nu poate fi distins în aspectele sale esențiale de o astfel de marcă, indicație geografică, denumire de origine sau specialitate tradițională garantată, și care pot fi utilizate pentru același tip de mărfuri pentru care respectivele drepturi de proprietate intelectuală sunt înregistrate;

3) *mărfuri piratate înseamnă* mărfuri care fac obiectul unui act de încălcare a unui drept de autor sau a unui drept conex sau a unui desen sau model industrial și care reprezintă sau conțin copii realizate fără acordul titularului unui drept de autor sau drept conex sau al unui desen sau model industrial, sau fără acordul unei persoane autorizate de către titularul respectiv în țara de fabricație;

4) *mărfuri susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală înseamnă* mărfuri în privința cărora există indicații rezonabile că acestea sunt la prima vedere:

a) mărfuri care fac obiectul unui act de încălcare a unui drept de proprietate intelectuală;

b) dispozitive, produse sau componente care sunt în primul rând concepute, produse sau adaptate pentru a permite sau facilita eludarea oricărei tehnologii, oricărui dispozitiv sau oricărei componente care, în cursul normal al funcționării sale, împiedică sau restricționează acte cu privire la opere care nu sunt autorizate de titularul dreptului de autor sau al oricărui drept conex dreptului de autor și care sunt legate de o acțiune pentru încălcarea drepturilor menționate;

c) orice tipare sau matrițe concepute special sau adaptate pentru fabricarea de mărfuri care încalcă un drept de proprietate intelectuală, dacă respectivele tipare sau matrițe se referă la o acțiune pentru încălcarea unui drept de proprietate intelectuală.

5) *titular de drepturi înseamnă* titularul de drepturi de proprietate intelectuală;

6) *cerere de intervenție* (în continuare – *cerere*) înseamnă o solicitare prezentată aparatului central al Serviciului Vamal pentru subdiviziunile vamale pentru a interveni în cazul mărfurilor susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală;

7) *solicitant înseamnă* persoana sau entitatea în numele căreia se depune cererea;

8) *titularul deciziei înseamnă* titularul unei decizii de acceptare a unei cereri;

9) *distrugere înseamnă* distrugerea fizică, reciclarea sau eliminarea mărfurilor în afara circuitelor comerciale, astfel încât să se evite prejudicierea titularului deciziei de acceptare a cererii;

10) *transport mic reprezintă* o trimitere poștală sau prin curierat rapid care:

a) conține trei unități sau mai puține; sau

b) are o greutate brută de mai puțin de două kilograme.

În sensul lit. a), o „unitate” înseamnă o marfă, astfel cum este clasificată în temeiul Nomenclurii combinate aprobate prin Legea nr. 172/2014, dacă nu este ambalată, sau ambalajul unor astfel de mărfuri destinate vânzării cu amănuntul către consumatorul final.

În sensul prezentei noțiuni, mărfurile distincte care se încadrează în același cod din Nomenclatura combinată sunt considerate unități diferite, iar mărfurile prezentate ca seturi clasificate într-un cod din Nomenclatura combinată sunt considerate o singură unitate.

Articolul 361. Dreptul de a depune o cerere și depunerea acesteia

(1) Următoarele persoane și entități, în măsura în care au dreptul de a iniția proceduri pentru a stabili dacă un drept de proprietate intelectuală a fost încălcat și, respectiv, solicită Serviciului Vamal să intervină, au dreptul de a depune o cerere:

- a) titularii de drepturi;
- b) organizații de gestiune colectivă a drepturilor de proprietate intelectuală;
- c) organizații de protecție profesională cu drept de a reprezenta titularii drepturilor de proprietate intelectuală, în condițiile prevăzute de lege;
- d) grupurile de producători sau de prelucrători ai aceluiași produs;
- e) grupurile care lucrează cu produse a căror denumire urmează să fie înregistrată;
- f) grupurile de producători interesați sau, în cazuri excepționale, orice producător individual pentru o denumire de origine sau o indicație geografică pentru vinurile pe care le produc;
- g) persoanele sau entitățile autorizate să utilizeze drepturile de proprietate intelectuală, care au fost autorizate în mod formal de titularul de drepturi să inițieze proceduri pentru a stabili dacă un drept de proprietate intelectuală a fost încălcat;
- h) grupurile de producători care reprezintă producătorii produselor cu indicații geografice sau reprezentanții unor astfel de grupuri și operatorii care au dreptul de a utiliza o indicație geografică, precum și organisme de control sau autoritățile competente în materie de indicații geografice;
- i) titularii unor licențe exclusive, atunci când aceștia au fost autorizați în mod formal de titularul de drepturi să inițieze proceduri pentru a stabili dacă un drept de proprietate intelectuală a fost încălcat.

(2) Cererile trebuie depuse la aparatul central al Serviciului Vamal. Cererea trebuie să fie întocmită pe baza formularului prevăzut la art. 362 și să conțină informațiile solicitate în acesta.

(3) În cazul în care o cerere este depusă după notificarea de către Serviciul Vamal privind suspendarea acordării liberului de vamă sau privind reținerea mărfurilor în conformitate cu art. 371¹ alin. (3), respectiva cerere trebuie să respecte următoarele cerințe:

- a) să fie depusă la aparatul central al Serviciului Vamal în termen de 4 zile lucrătoare de la notificarea privind suspendarea acordării liberului de vamă sau privind reținerea mărfurilor;
- b) să conțină informațiile prevăzute la art. 362. Cu toate acestea, solicitantul poate omite informațiile menționate la lit. f), g) sau h) de la respectivul articol.

(4) În cazul în care sunt disponibile sisteme informatice pentru primirea și prelucrarea cererilor, cererile și anexele sunt depuse prin intermediul tehnicilor de prelucrare electronică a datelor.

Articolul 362. Formularul de cerere

Solicitantul furnizează în formularul de cerere aprobat de Guvern următoarele informații:

- a) date privind solicitantul;
- b) statutul solicitantului în sensul art. 361 alin. (1);
- c) documente doveditoare furnizate pentru a permite aparatului central al Serviciului Vamal să constate că solicitantul are dreptul să depună cererea;
- d) în cazul în care solicitantul depune cererea printr-un reprezentant, detaliile privind persoana care îl reprezintă și dovada împuternicirii persoanei respective de a acționa ca reprezentant, în conformitate cu legislația Republicii Moldova;
- e) dreptul sau drepturile de proprietate intelectuală a căror respectare urmează să fie asigurată;
- f) date specifice și tehnice privind mărfurile originale, inclusiv marcaje, cum ar fi codul de bare și imagini, dacă este cazul;
- g) informațiile necesare pentru a permite Serviciului Vamal să identifice ușor mărfurile în cauză;
- h) informații relevante pentru analiza și evaluarea de către Serviciul Vamal a riscului de încălcare a dreptului (drepturilor) de proprietate intelectuală în cauză, cum ar fi informații privind distribuitorii autorizați;
- i) coordonatele oricărui reprezentant desemnat de solicitant, responsabil cu aspectele juridice și tehnice;
- j) angajamentul solicitantului de a informa aparatul central al Serviciului Vamal cu privire la situațiile prevăzute la art. 369;
- k) angajamentul solicitantului de a transmite și de a actualiza orice informații relevante pentru analiza și evaluarea de către Serviciul Vamal a riscului de încălcare a dreptului (drepturilor) de proprietate intelectuală în cauză;
- l) angajamentul solicitantului de a-și asuma răspunderea în condițiile prevăzute la art. 371¹⁰;
- m) angajamentul solicitantului de a suporta cheltuielile menționate la art. 371¹¹ în condițiile precizate la respectivul articol;
- n) acordul solicitantului ca datele furnizate de el să fie prelucrate de Serviciul Vamal;
- o) dacă solicitantul solicită utilizarea procedurii menționate la art. 371⁸ și, în cazul în care acest lucru este cerut de Serviciul Vamal, dacă este de acord să acopere costurile referitoare la distrugerea mărfurilor, în temeiul respectivei proceduri.

Articolul 363. Prelucrarea cererilor incomplete

(1) Atunci când, la primirea unei cereri, aparatul central al Serviciului Vamal consideră că cererea nu conține toate informațiile necesare în conformitate cu art. 362, acesta, prin derogare de la prevederile art. 15 alin. (7), cere solicitantului să furnizeze informațiile lipsă în termen de 10 zile lucrătoare de la notificarea către solicitant a cererii. În astfel de cazuri, termenul menționat la art. 364 alin. (1) se suspendă până la primirea informațiilor relevante.

(2) Dacă solicitantul nu furnizează informațiile lipsă în termenul menționat la alin. (1), aparatul central al Serviciului Vamal respinge cererea.

Articolul 364. Notificarea deciziilor de acceptare sau respingere a cererilor și deciziile privind acestea

(1) Aparatul central al Serviciului Vamal, prin derogare de la prevederile art. 15, informează solicitantul cu privire la decizia de acceptare sau de respingere a cererii în termen de 30 de zile lucrătoare de la primirea cererii. În caz de respingere, aparatul central al Serviciului Vamal își motivează decizia și include informațiile cu privire la calea de atac.

(2) În cazul în care solicitantul a fost informat cu privire la suspendarea acordării liberului de vamă sau reținerea mărfurilor de către Serviciul Vamal înaintea depunerii cererii, aparatul central al Serviciului Vamal, prin derogare de la prevederile art. 15, informează solicitantul cu privire la decizia de acceptare sau de respingere a cererii în termen de 2 zile lucrătoare de la primirea cererii.

(3) O decizie de acceptare a unei cereri și orice decizie de revocare sau de modificare a acesteia, prin derogare de la prevederile art. 18, produc efecte din ziua următoare datei adoptării.

(4) O decizie de prelungire a perioadei în decursul căreia Serviciul Vamal trebuie să intervină produce efecte în ziua următoare datei de expirare a perioadei care urmează a fi prelungite.

Articolul 365. Perioada în decursul căreia Serviciul Vamal trebuie să intervină

(1) În momentul acceptării unei cereri, aparatul central al Serviciului Vamal stabilește perioada în decursul căreia Serviciul Vamal trebuie să intervină. Perioada respectivă începe din ziua din care decizia de acceptare a cererii produce efecte în conformitate cu art. 364 și nu depășește un an de la ziua următoare datei adoptării.

(2) În cazul în care o cerere depusă după notificarea, de către Serviciul Vamal, a suspendării acordării liberului de vamă sau a reținerii mărfurilor în conformitate cu art. 371¹ alin. (3) nu conține informațiile menționate la art. 362 lit. f), g) sau h), cererea în cauză este acceptată numai în ceea ce privește suspendarea acordării liberului de vamă sau reținerea mărfurilor respective, cu excepția cazului în care respectivele informații sunt furnizate în termen de 10 zile după notificarea suspendării acordării liberului de vamă sau a reținerii mărfurilor.

(3) În cazul în care un drept de proprietate intelectuală încetează să mai producă efecte sau în cazul în care solicitantul încetează din alte motive să aibă dreptul de a depune o cerere, Serviciul Vamal nu intervine. Decizia de acceptare a cererii este revocată sau modificată în consecință de către aparatul central al Serviciului Vamal.

Articolul 366. Prelungirea perioadei în decursul căreia Serviciul Vamal trebuie să intervină

(1) La expirarea perioadei în decursul căreia Serviciul Vamal trebuie să intervină și cu condiția ca titularul deciziei să fi plătit în prealabil Serviciului Vamal datoriile în temeiul prezentului capitol, aparatul central al Serviciului Vamal poate prelungi această perioadă la solicitarea titularului deciziei.

(2) În cazul în care cererea de prelungire a perioadei în decursul căreia Serviciul Vamal trebuie să intervină este recepționată de aparatul central al Serviciului Vamal cu mai puțin de 30 de zile lucrătoare înainte de expirarea perioadei care urmează să fie prelungită, acesta poate refuza cererea respectivă.

(3) Aparatul central al Serviciului Vamal, prin derogare de la prevederile art. 15, informează titularul deciziei în legătură cu decizia sa privind prelungirea, în termen de 30 de zile lucrătoare de la data primirii cererii menționate la alin. (1). Aparatul central al Serviciului Vamal stabilește perioada în decursul căreia Serviciul Vamal trebuie să intervină.

(4) Perioada de prelungire în decursul căreia Serviciul Vamal trebuie să intervină începe din ziua următoare datei de expirare a perioadei anterioare și nu depășește un an.

(5) În cazul în care un drept de proprietate intelectuală încetează să mai producă efecte sau în cazul în care solicitantul încetează din alte motive să aibă dreptul de a depune o cerere, Serviciul Vamal nu intervine. Decizia de acceptare a prelungerii este revocată sau modificată în consecință de aparatul central al Serviciului Vamal.

(6) Formularul de cerere de prelungire a perioadei se stabilește de Guvern

Articolul 367. Modificarea deciziei privind drepturile de proprietate intelectuală

(1) La solicitarea titularului deciziei de acceptare a cererii, prin derogare de la prevederile art. 29, aparatul central al Serviciului Vamal poate modifica lista drepturilor de proprietate intelectuală din acea decizie.

(2) În cazul adăugării unui nou drept de proprietate intelectuală, cererea conține informațiile enumerate la art. 362 lit. c), e), f), g) și h).

Articolul 368. Obligațiile Serviciului Vamal competent în materie de notificare

Aparatul central al Serviciului Vamal transmite subdiviziunilor Serviciului Vamal, imediat după adoptare, următoarele decizii:

- a) deciziile de acceptare a cererii;
- b) deciziile de revocare a deciziilor de acceptare a cererii;
- c) deciziile de modificare a deciziilor de acceptare a cererii;

d) deciziile de prelungire a perioadei în decursul căreia Serviciul Vamal trebuie să intervină.

Articolul 369. Obligațiile titularului deciziei în materie de notificare

Titularul deciziei informează imediat aparatul central al Serviciului Vamal în următoarele cazuri:

- a) un drept de proprietate intelectuală vizat de cerere încetează să producă efecte;
- b) titularul deciziei încetează din alte motive să fie îndreptățit să depună cererea;
- c) se modifică informațiile prevăzute la art. 362.

Articolul 370. Nerespectarea obligațiilor care îi revin titularului deciziei

(1) În cazul în care titularul deciziei utilizează informațiile furnizate de Serviciul Vamal în alte scopuri decât cele prevăzute la art. 371⁴, aparatul central al Serviciului Vamal poate:

a) să revoce orice decizie adoptată de acceptare a unei cereri depuse de titularul deciziei și, respectiv, să refuze prelungirea perioadei în care Serviciul Vamal urmează să intervină;

b) să suspende, în cursul perioadei în care Serviciul Vamal trebuie să ia măsuri, orice decizie de acceptare a unei cereri depuse de respectivul titular al deciziei.

(2) Aparatul central al Serviciului Vamal poate decide suspendarea intervenției Serviciului Vamal până la expirarea perioadei în decursul căreia Serviciul Vamal trebuie să intervină, în cazul în care titularul deciziei:

- a) nu își îndeplinește obligațiile de notificare în temeiul art. 369;
- b) nu respectă obligația privind returnarea mostrelor, astfel cum sunt prevăzute la art. 371² alin. (3);
- c) în lipsa unui motiv valabil, nu inițiază o procedură în conformitate cu art. 371⁵ alin. (3) sau cu art. 371⁸ alin. (9).

Articolul 371. Suspendarea acordării liberului de vamă sau reținerea mărfurilor după acceptarea unei cereri

(1) În cazul în care Serviciul Vamal identifică mărfuri susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală vizat de o decizie de acceptare a unei cereri, acesta suspendă acordarea liberului de vamă pentru mărfuri sau le reține.

(2) Înainte de suspendarea acordării liberului de vamă sau de reținerea mărfurilor, Serviciul Vamal poate solicita titularului deciziei să furnizeze orice informații relevante cu privire la mărfuri. Serviciul Vamal poate furniza titularului deciziei informații cu privire la cantitatea reală sau estimată de mărfuri, natura reală sau presupusă a acestora, precum și, dacă este cazul, imagini ale acestor mărfuri.

(3) Serviciul Vamal informează declarantul sau deținătorul mărfurilor în privința suspendării acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau a reținerii mărfurilor în termen de o zi lucrătoare de la suspendarea sau de la reținerea respectivă. În cazul în care Serviciul

Vamal optează să informeze deținătorul mărfurilor și una sau mai multe persoane sunt considerate a fi deținătoare ale mărfurilor, acesta este obligat să informeze cel puțin una dintre persoanele respective. Serviciul Vamal informează titularul deciziei cu privire la suspendarea acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau cu privire la reținere, în aceeași zi sau imediat după ce declarantul sau deținătorul mărfurilor a fost informat. Notificările includ informații privind procedura menționată la art. 371⁵.

(4) Serviciul Vamal informează titularul deciziei și declarantul sau deținătorul mărfurilor cărora le-a fost suspendată acordarea liberului de vamă sau care au fost reținute cu privire la cantitatea reală sau estimată și cu privire la natura reală sau presupusă a mărfurilor, inclusiv, dacă este cazul, imagini disponibile ale acestor mărfuri. De asemenea, Serviciul Vamal furnizează titularului deciziei, la cerere și dacă le sunt cunoscute, numele și adresa destinatarului, expeditorului, declarantului sau deținătorului mărfurilor, precum și regimul vamal și originea, proveniența și destinația mărfurilor a căror acordare a liberului de vamă a fost suspendată sau care au fost reținute.

Articolul 371¹. Suspendarea acordării liberului de vamă sau reținerea mărfurilor înainte de acceptarea unei cereri

(1) În cazul în care Serviciul Vamal identifică mărfuri susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală, care nu fac obiectul unei decizii de acceptare a unei cereri, acesta poate suspenda acordarea liberului de vamă pentru mărfurile respective sau le poate reține, cu excepția mărfurilor perisabile.

(2) Înainte de suspendarea acordării liberului de vamă sau de reținerea mărfurilor susceptibile de a aduce atingere unui drept de proprietate intelectuală, Serviciul Vamal poate, fără a dezvălui alte informații decât cantitatea reală sau estimată de mărfuri, natura reală sau presupusă a acestora și, dacă este cazul, imagini ale acestor mărfuri, solicita oricărei persoane sau entități care poate avea dreptul să depună o cerere privind presupusa încălcare a drepturilor de proprietate intelectuală să furnizeze informații relevante.

(3) Serviciul Vamal informează declarantul sau deținătorul mărfurilor în privința suspendării acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau a reținerii acestora în termen de o zi lucrătoare de la suspendarea sau de la reținerea respectivă. În cazul în care Serviciul Vamal optează să informeze deținătorul mărfurilor și una sau mai multe persoane sunt considerate a fi deținătoare ale mărfurilor, Serviciul Vamal este obligat să informeze cel puțin una dintre persoanele respective. Serviciul Vamal informează persoanele sau entitățile, care au dreptul să depună o cerere privind presupusa încălcare a drepturilor de proprietate intelectuală, cu privire la suspendarea acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau reținerea mărfurilor, în aceeași zi sau imediat după ce declarantul sau deținătorul mărfurilor a fost informat. Serviciul Vamal poate consulta autoritățile publice competente pentru a identifica persoanele sau entitățile care au dreptul să depună o cerere. Notificările includ informații privind procedura menționată la art. 371⁵.

(4) Serviciul Vamal acordă liberul de vamă mărfurilor sau pun capăt reținerii lor imediat după încheierea tuturor formalităților vamale în următoarele cazuri:

a) atunci când nu a identificat nicio persoană sau entitate care are dreptul să depună o cerere privind presupusa încălcare a drepturilor de proprietate intelectuală, în termen de o zi lucrătoare de la suspendarea acordării liberului de vamă sau de la reținerea mărfurilor;

b) atunci când nu a primit o cerere în conformitate cu art. 361 alin. (3) sau când a respins o astfel de cerere.

(5) În cazul în care o cerere a fost acceptată, Serviciul Vamal informează titularul deciziei, la cerere și dacă le sunt cunoscute, cu privire la numele și adresa destinatarului, expeditorului și declarantului sau deținătorului mărfurilor, precum și cu privire la regimul vamal și originea, proveniența și destinația mărfurilor a căror acordare a liberului de vamă a fost suspendată sau care au fost reținute.

Articolul 371². Controlul mărfurilor pentru care a fost suspendată acordarea liberului de vamă sau care au fost reținute și prelevarea de mostre din acestea

(1) Serviciul Vamal acordă titularului deciziei și declarantului sau deținătorului mărfurilor posibilitatea de a inspecta mărfurile pentru care a fost suspendată acordarea liberului de vamă sau care au fost reținute.

(2) Serviciul Vamal poate preleva mostre reprezentative pentru mărfuri. La cererea titularului deciziei, îi pot furniza sau trimite acestuia mostre exclusiv pentru a fi analizate și pentru a facilita continuarea procedurii referitoare la mărfurile contrafăcute și piratate. Orice analiză a acestor mostre se efectuează pe răspunderea exclusivă a titularului deciziei.

(3) Când circumstanțele o permit, titularul deciziei restituie mostrele menționate la alin. (2) Serviciului Vamal la momentul finalizării analizei, cel mai târziu înainte de acordarea liberului de vamă sau de încetarea reținerii mărfurilor.

Articolul 371³. Condițiile de depozitare

Serviciul Vamal, prin intermediul actelor normative ce reglementează activitatea vamală, stabilește condițiile de depozitare a mărfurilor în perioada de suspendare a acordării liberului de vamă sau de reținere.

Articolul 371⁴. Utilizarea autorizată a anumitor informații de către titularul deciziei

În cazul în care titularul deciziei a primit informațiile menționate la art. 371 alin. (4), art. 371¹ alin. (5), art. 371² sau art. 371⁸ alin. (8), titularul poate dezvălui sau utiliza aceste informații doar în următoarele scopuri:

- a) pentru a iniția proceduri de stabilire a încălcării unui drept de proprietate intelectuală și în cursul acestor proceduri;
- b) în legătură cu anchetele penale referitoare la încălcarea unui drept de proprietate intelectuală și întreprinse de autoritățile publice competente;
- c) pentru a iniția o procedură penală, contravențională sau civilă și în cursul acestor proceduri;

d) pentru a solicita despăgubiri de la autorul încălcării drepturilor sau de la alte persoane;

e) pentru a conveni cu declarantul sau cu deținătorul mărfurilor ca mărfurile să fie distruse, în conformitate cu art. 371⁵ alin. (1);

f) pentru a conveni cu declarantul sau cu deținătorul mărfurilor cu privire la cuantumul garanției menționate la art. 371⁶ alin. (2) lit. a).

Articolul 371⁵. Distrugerea mărfurilor și inițierea procedurii

(1) Mărfurile suspectate că sunt mărfuri care încalcă un drept de proprietate intelectuală pot fi distruse sub control vamal, fără a fi necesar să se determine dacă un drept de proprietate intelectuală a fost încălcat, în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:

a) titularul deciziei a confirmat în scris Serviciului Vamal, în termen de 10 zile lucrătoare sau, în cazul mărfurilor perisabile, în termen de 3 zile lucrătoare de la notificarea suspendării acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau de la reținerea acestora, faptul că este convins că un drept de proprietate intelectuală a fost încălcat;

b) titularul deciziei a confirmat în scris Serviciului Vamal, în termen de 10 zile lucrătoare sau, în cazul mărfurilor perisabile, în termen de 3 zile lucrătoare de la notificarea suspendării acordării liberului de vamă sau de la reținerea mărfurilor, acordul său privind distrugerea mărfurilor;

c) declarantul sau deținătorul mărfurilor a confirmat în scris Serviciului Vamal, în termen de 10 zile lucrătoare sau, în cazul mărfurilor perisabile, în termen de 3 zile lucrătoare de la notificarea suspendării acordării liberului de vamă sau de la reținerea mărfurilor, acordul său privind distrugerea mărfurilor. În situația în care declarantul sau deținătorul mărfurilor nu a confirmat Serviciului Vamal, în termenele respective, acordul său privind distrugerea mărfurilor, nici nu a notificat Serviciului Vamal opoziția sa în acest sens, Serviciul Vamal poate să considere că declarantul sau deținătorul mărfurilor a confirmat acordul său față de distrugerea mărfurilor respective. Serviciul Vamal acordă liberul de vamă mărfurilor sau pun capăt reținerii lor, imediat după încheierea tuturor formalităților vamale, în situația în care în perioada menționată la primul alineat lit. a) și b) acesta nu a primit nici confirmarea scrisă din partea titularului deciziei conform căreia este convins că un drept de proprietate intelectuală a fost încălcat, nici acordul său referitor la distrugere, dacă respectiva autoritate vamală nu a fost informată în mod corespunzător cu privire la inițierea procedurii pentru a stabili dacă un drept de proprietate intelectuală a fost încălcat.

(2) Distrugerea mărfurilor se efectuează sub control vamal și pe răspunderea titularului deciziei. Serviciul Vamal nu permite distrugerea mărfurilor în cazurile prevăzute la art. 188 alin. (3). Înainte de distrugerea mărfurilor, se pot preleva mostre de către Serviciul Vamal. Mostrele luate înaintea distrugerii pot fi utilizate în scopuri educative.

(3) În situația în care declarantul sau deținătorul mărfurilor nu a confirmat în scris acordul său cu privire la distrugere și în situația în care declarantul sau deținătorul mărfurilor nu se consideră că și-a confirmat acordul cu privire la distrugere, în conformitate cu alin. (1) lit. c), în perioadele prevăzute la litera respectivă, Serviciul Vamal informează imediat titularul deciziei în acest sens. În termen de 10 zile lucrătoare sau în termen de 3 zile lucrătoare, în cazul mărfurilor perisabile, de la notificarea suspendării acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau de la reținerea acestora, titularul deciziei inițiază procedura pentru a stabili dacă un drept de proprietate intelectuală a fost încălcat.

(4) Cu excepția cazului mărfurilor perisabile, Serviciul Vamal poate prelungi perioada menționată la alin. (3) cu maximum 10 zile lucrătoare, la cererea justificată corespunzător a titularului deciziei, în cazuri justificate.

(5) Serviciul Vamal acordă liberul de vamă mărfurilor sau pune capăt reținerii lor imediat după încheierea tuturor formalităților vamale în cazul în care nu a fost corespunzător informat, în termenele prevăzute la alin. (3) și (4), în conformitate cu alin. (3), cu privire la inițierea procedurii de determinare a încălcării unui drept de proprietate intelectuală.

Articolul 371⁶. Acordarea anticipată a liberului de vamă pentru mărfuri

(1) În cazul în care Serviciul Vamal a fost informat cu privire la inițierea procedurilor de determinare a încălcării dreptului privind un desen sau model industrial, invenție, topografie a unui circuit integrat sau un soi de plantă, declarantul sau deținătorul mărfurilor poate solicita Serviciului Vamal să acorde liberul de vamă pentru mărfuri sau să pună capăt reținerii lor înainte de încheierea procedurilor respective.

(2) Serviciul Vamal acordă liberul de vamă pentru mărfuri sau pune capăt reținerii lor numai în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:

a) declarantul sau deținătorul mărfurilor a depus o garanție, al cărei quantum este suficient de ridicat pentru a proteja interesele titularului deciziei;

b) autoritatea competentă în materie de determinare a încălcării unui drept de proprietate intelectuală nu a autorizat măsuri asiguratorii;

c) au fost îndeplinite toate formalitățile vamale.

(3) Furnizarea garanției menționate la alin. (2) lit. a) nu aduce atingere celorlalte căi de atac disponibile titularului deciziei.

Articolul 371⁷. Mărfurile abandonate în vederea distrugerii

Mărfurile abandonate în vederea distrugerii în conformitate cu art. 371⁵ sau art. 371⁸ nu sunt:

a) puse în liberă circulație dacă Serviciul Vamal, având acordul titularului deciziei, nu decid că este necesar ca mărfurile să fie reciclate sau eliminate în afara circuitelor comerciale inclusiv pentru campaniile de sensibilizare, formare și scopuri educative. Condițiile în care mărfurile pot fi puse în liberă circulație se stabilesc de către Serviciul Vamal;

- b) transportate în afara teritoriului vamal;
- c) exportate;
- d) reexportate;
- e) plasate sub un regim suspensiv;
- f) plasate într-o zonă liberă sau într-un antrepozit vamal.

Articolul 371⁸. Procedura pentru distrugerea mărfurilor care fac obiectul unor transporturi mici

(1) Prezentul articol se aplică mărfurilor în cazul în care sunt îndeplinite toate condițiile de mai jos:

- a) mărfurile sunt susceptibile a fi mărfuri contrafăcute sau piratate;
- b) mărfurile nu sunt produse perisabile;
- c) mărfurile sunt vizate de o decizie de acceptare a unei cereri;
- d) titularul deciziei a solicitat în cerere utilizarea procedurii prevăzute la acest articol;
- e) mărfurile sunt transportate în transporturi mici.

(2) Atunci când se aplică procedura prevăzută la prezentul articol, nu se aplică art. 371 alin. (3) și (4) și art. 371² alin. (2) și (3).

(3) Serviciul Vamal informează declarantul sau deținătorul mărfurilor cu privire la suspendarea acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau a reținerii acestora în termen de o zi lucrătoare de la suspendarea acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau de la reținerea acestora. Notificarea privind suspendarea liberului de vamă sau privind reținerea mărfurilor include următoarele informații:

- a) intenția Serviciului Vamal de a distruge mărfurile;
- b) drepturile declarantului sau ale deținătorului mărfurilor în conformitate cu alin. (4), (5) și (6).

(4) Declarantul sau deținătorul mărfurilor are posibilitatea să își exprime punctul de vedere în termen de 10 zile lucrătoare de la notificarea suspendării acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau de la reținerea acestora.

(5) Mărfurile în cauză pot fi distruse în cazul în care, în termen de 10 de zile lucrătoare de la notificarea suspendării acordării liberului de vamă pentru mărfuri sau de la reținerea acestora, declarantul sau deținătorul mărfurilor a confirmat Serviciului Vamal acordul său privind distrugerea mărfurilor.

(6) În cazul în care declarantul sau deținătorul mărfurilor nu a confirmat acordul său cu privire la distrugerea mărfurilor, nici nu a notificat opoziția sa în acest sens Serviciului Vamal, în termenul prevăzut la alin. (5), Serviciul Vamal poate considera că declarantul sau deținătorul mărfurilor a confirmat acordul său cu privire la distrugerea mărfurilor.

(7) Distrugerea mărfurilor se efectuează sub control vamal și pe răspunderea titularului deciziei. Serviciul Vamal nu permite distrugerea mărfurilor în cazurile prevăzute la art. 188 alin. (3). La cerere și după caz, Serviciul Vamal furnizează titularului

deciziei informații cu privire la cantitatea reală sau estimată de mărfuri care urmează a fi distruse și la natura acestora.

(8) În situația în care declarantul sau deținătorul mărfurilor nu a confirmat acordul său cu privire la distrugerea mărfurilor și în situația în care se consideră că declarantul sau deținătorul mărfurilor nu a confirmat acordul său cu privire la distrugere, în conformitate cu alin. (6), Serviciul Vamal notifică imediat titularului deciziei atât cantitatea de mărfuri, cât și natura acestora, inclusiv imaginile respectivelor mărfuri, după caz. De asemenea, Serviciul Vamal informează titularul deciziei, la cerere și dacă le sunt cunoscute, cu privire la numele și adresa destinatarului, expeditorului și declarantului sau deținătorului mărfurilor, precum și cu privire la regimul vamal și originea, proveniența și destinația mărfurilor a căror acordare a liberului de vamă a fost suspendată sau care au fost reținute.

(9) Serviciul Vamal acordă liberul de vamă mărfurilor sau pun capăt reținerii lor imediat după încheierea tuturor formalităților vamale în cazul în care nu a primit informații din partea titularului deciziei în legătură cu inițierea unei proceduri de stabilire a încălcării unui drept de proprietate intelectuală în termen de 10 zile lucrătoare de la notificarea prevăzută la alin. (8).

Articolul 371⁹. Răspunderea Serviciului Vamal

Decizia de acceptare a unei cereri nu îi dă titularului deciziei respective dreptul la despăgubiri în cazul în care mărfurile suspectate de a încălca un drept de proprietate intelectuală nu sunt detectate de Serviciul Vamal și li se acordă liberul de vamă sau nu se ia nicio măsură de reținere a acestora.

Articolul 371¹⁰. Răspunderea titularului deciziei

În cazul în care o procedură bine inițiată în temeiul prezentului capitol este întreruptă ca urmare a unui act sau a unei omisiuni din partea titularului deciziei, în situația în care mostrele luate în temeiul art. 371² alin. (2) nu sunt returnate sau sunt afectate ori nu mai pot fi utilizate din cauza unui act sau a unei omisiuni din partea titularului deciziei sau în cazul în care se dovedește ulterior că mărfurile în cauză nu au încălcat un drept de proprietate intelectuală, titularul deciziei este răspunzător față de orice deținător al mărfurilor sau declarant, care a suferit daune în această privință în conformitate cu legislația specifică aplicabilă.

Articolul 371¹¹. Cheltuieli

(1) Din momentul reținerii mărfurilor sau al suspendării acordării liberului de vamă pentru acestea, inclusiv de la momentul depozitării și manipulării lor, în conformitate cu art. 371 alin. (1), art. 371¹ alin. (1) și art. 371² alin. (2) și (3), precum și atunci când se aplică măsuri de distrugere a bunurilor, în conformitate cu art. 371⁵ și art. 371⁸, prin derogare de la prevederile art. 188 alin. (1), toate cheltuielile aferente sunt suportate de către titularul deciziei.

Titularului unei decizii căruia i-a fost notificată suspendarea acordării liberului de vamă sau reținerea mărfurilor i se furnizează, la cerere, de către Serviciul Vamal, informații cu privire la locul și modalitatea depozitării respectivelor mărfuri și cu privire la estimarea cheltuielilor de depozitare menționate la acest alineat. Informațiile referitoare la cheltuielile estimative pot fi exprimate în termeni de timp, produse, volum, greutate sau serviciu, în funcție de circumstanțele depozitării și natura mărfurilor.

(2) Prezentul articol nu aduce atingere dreptului titularului deciziei de acceptare a cererii de a solicita despăgubiri de la persoana care i-a încălcat drepturile sau de la alte persoane în conformitate cu legislația aplicabilă.”.

148. La articolul 426¹ alineatul (2):

litera b) se completează cu textul ”, precum și a reducerii costurilor legate de respectarea legislației”.

se completează cu litera c) cu următorul cuprins: „c) asigurarea unei game largi de servicii vamale electronice pentru operatorii economici, care să le permită să interacționeze într-un mod uniform cu autoritățile vamale.”

Art. II. Dispoziții finale

Prin derogare de la art. 56 alin.(2) din Legea nr.100/2017 cu privire la actele normative, prezenta lege intră în vigoare la data de 01 ianuarie 2027, cu excepția:

- pct. 80, 81, 85, 87, 141, 142 care intră în vigoare la data de 30 iunie 2027;
- pct. 13, 15, 16 alin. (12), 19 și 21 ce vizează modificarea pct.35³ și 35⁴ care intră în vigoare la data de 01 ianuarie 2029;
- pct. 3, 7, 17, 18, 20, 32, 120, 138 care implică utilizarea sistemelor electronice, inclusiv interoperabilitatea cu alte sisteme informaționale necesare aplicării legislației vamale, intră în vigoare la data de 01 ianuarie 2027, dar se aplică de la data operaționalizării și conectării efective la aceste sisteme.